Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1924 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 7 iulie 1955

SĂ STRÎNGEM RECOLTĂ LA TIMP ȘI FĂRĂ PIERDERI

In comuna Najarid, raionul Oradea secerișul și treierișul sînt în toi. Țăranii muncitori din această comună au fost primii din regiune care au început treierișul rapiței de toamnă.

In clișeu: țăranul muncitor Pop Mihai își cîntărește recolta obținută în această vară. Președintele sfatului popular cîntărește și el în palmă mulțumit greutatea boabelor. „Recolta a fost strașnică" — le spune el, felicitîndu-l.

Foto: RADU COSTIN

LEU CU LEU — PUTEM STRÎNGE MILIOANE

SPIC CU SPIC — patriei snop! — această lozincă pionierească, atît de actuală în bătălia recoltei, își găsește o soră mai mare în acțiunea la care pornesc să participe acum muncitorii și tehnicienii.

Ziarele de ieri au publicat la loc de frunte chemarea colectivelor unor întreprinderi industriale din regiunea Stalin, în vederea sporirii acumulărilor socialiste prin noi succese în realizarea înainte de termen a planului pe 1955, ultimul an din cincinal. Reunind posibilitățile fiecărui colectiv în parte, inițiatorii acțiunii s-au angajat ca întreprinderile lor să obțină pînă la sfîrșitul anului, peste plan, beneficii în valoare de 106.930.000 lei, dintre care pînă la 23 August — cea de a XI-a aniversare a eliberării patriei noastre — 43.040.000 lei.

Acumularea socialistă este întrebuințarea unei părți din venitul net al societății pentru lărgirea producției, cît și pentru crearea de rezerve materiale și sporirea fondurilor social-culturale. In acest an mijloace importante sînt alocate de către stat, prin buget, în scopul dezvoltării economice a țării și ridicării nivelului de trai al poporului. Noi lucrări de investiții sînt astfel în curs de realizare. In industria grea vor fi sporite capacitățile de producție în ramurile construcțiilor de mașini, siderurgiei și metalelor neferoase, se vor construi și pune în funcțiune instalații noi, rafinării și conducte în industria petroliferă, vor fi executate lucrări pentru deschideri de mine și lărgirea minelor existente în industria cărbunelui. Se vor construi și da în exploatare noi hidrocentrale și termocentrale, se va continua înzestrarea cu noi utilaje și mecanisme a industriei lemnului și hîrtiei.

Mijlocul prin care muncitorii și tehnicienii pot contribui la formarea unor acumulări socialiste sporite este obținerea în întreprinderi a unor beneficii cît mai însemnate peste plan.

Cu acest gînd oamenii muncii din principalele unități industriale ale regiunii Stalin s-au adunat în adunări deschise ale organizațiilor de partid, consfătuiri pe grupe sindicale, secții și adunări generale. Muncitorii și tehnicienii, cu concursul colectivelor create anume în acest scop, au făcut numeroase propuneri de preț, luîndu-și totodată angajamente pentru îmbunătățirea activității economice a întreprinderilor. Chemarea lor reliefează cu limpezime exemplul care trebuie urmat.

„Pentru realizarea acestor angajamente de cinste și răspundere — arată chemarea — vom lupta să mărim necontenit producția și productivitatea muncii, folosind din plin tehnica, printr-o mai bună organizare a muncii și a producției, prin ridicarea continuă a calificării cadrelor la nivelul cerut de tehnica nouă, prin aplicarea pe scară largă, în cadrul întrecerii socialiste, a metodelor înaintate de muncă".

Organizațiile U.T.M. au posibilități largi de a se integra în eforturile făcute pentru ridicarea productivității muncii prin folosirea din plin a tehnicii noi. O sarcină specific tinerească este preocuparea pentru ridicarea necontenită a nivelului profesional, prin frecventarea organizată a conferințelor și cabinetelor tehnice, a cursurilor de minim tehnic, a consfătuirilor de schimb de experiență în vederea extinderii metodelor înaintate. Un ajutor activ trebuie să aibă în acest sens organizațiile U.T.M. din partea tinerilor ingineri și tehnicieni, foarte potriviți pentru a instrui brigăzile de tineret și pe tineri individual, astfel ca ei să-și însușească tehnica înaintată.

Aceeași însemnătate o acordă colectivele din regiunea Stalin luptei pentru economii. „Vom desfășura o luptă susținută — arată ele — împotriva pierderilor și risipei de orice fel în producție, vom reduce consumurile specifice de materii prime și materiale, în deosebi la materialele deficitare, vom micșora consumul de combustibil, energie electrică, vom asigura o înaltă calitate a producției, vom micșora procentul de rebuturi și deșeuri, vom reduce cheltuielile neproductive, vom întări disciplina în muncă și grija socialistă pentru mai buna gospodărire a întreprinderilor, în așa fel ca fiecare leu să fie cheltuit cu socoteală".

Tineretul muncitor are posibilități nelimitate de a spori contribuția sa la reducerea prețului de cost al producției. In regiunea Stalin o activitate rodnică desfășoară brigăzile complexe pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat. Gospodari ai materiei prime, tinerii, prin posturile utemiste de control, pot contribui și la reducerea consumului altor materiale și energiei electrice, la folosirea multilaterală a rezervelor interne.

Pentru organizațiile U.T.M. este o îndatorire ca prin agitatorii utemiști, prin conferințe și prin celelalte mijloace de agitație, să lumineze mai bine fiecărui tînăr faptul că munca lui harnică de fiecare zi, în întrecerea socialistă are o mare importanță în viața economică a țării — că ea constituie un factor de seamă pentru realizarea de beneficii peste plan, pentru sporirea acumulărilor socialiste, pentru întărirea și înflorirea patriei, că în acest fel se creează posibilitățile pentru noi reduceri de prețuri la mărfurile de larg consum.

In numele muncitorilor, tehnicienilor, funcționarilor din întreprinderile regiunii Stalin, alături de directorii, secretarii organizațiilor de partid, președinții comitetelor de întreprindere — secretarii comitetelor U.T.M. semnînd și ei chemarea, au preluat pentru organizațiile utemiste, pentru tineret, o răspundere importantă.

Sub conducerea organizațiilor de partid, pretutindeni, utemiști și tineri, adăugați prin aportul vostru sute de mii de semnături pe acest măreț angajament patriotic!

Sosirea în Constanța a unor delegați la Festival din Orientul Apropiat și Mijlociu

CONSTANȚA (de la trimișii noștri). — Ieri a sosit în portul Constanța vasul „Libertatea". Pe bordul vasului se aflau 91 de delegați din Siria, 48 din Liban, 22 din Transiordania, 22 din Irak și cîțiva din alte țări arabe în drum spre Varșovia. In port delegații străini au fost întîmpinați de sute de tineri din orașul Constanța — muncitori pionieri, elevi. Tovarășul Gheorghe Găvruș — prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Constanța i-a salutat pe oaspeți. A răspuns tînărul sirian Joussy Nemer.

Multe ore în șir oaspeții au petrecut împreună cu tinerii din Constanța, au schimbat adrese, insigne, s-au împrietenit.

Seara, tinerii delegați la Festival din Orientul Apropiat și Mijlociu au părăsit orașul Constanța îndreptîndu-se spre Varșovia. In drum spre orașul Festivalului ei vor trece prin București.

O nouă întreprindere și-a îndeplinit cincinalul

Colectivul întreprinderii textile „Dacia" din Capitală a sărbătorit miercuri după amiază, în cadrul unui miting, îndeplinirea cu șase luni înainte de termen a planului cincinal la producția globală. Realizarea acestui succes se datorește dezvoltării întrecerii socialiste și preocupării permanente a muncitorilor și tehnicienilor pentru o mai bună folosire a capacității de lucru a mașinilor.

Drept rezultat al acestor preocupări, producția zilnică de fire a crescut în primul semestru al acestui an cu 28 la sută față de anul 1951, iar cea de țesături cu peste 25 la sută. De asemenea productivitatea muncii a sporit față de primul an al cincinalului, cu 20 la sută. În semestrul 1, colectivul întreprinderii textile „Dacia" a dat peste plan 24.800 kg. fire de bumbac și 59.850 m.p. de țesături sporind în același timp productivitatea muncii cu 3,5 la sută față de plan. Prin reducerea consumului specific de materie primă s-a realizat o reducere a prețului de cost de 1,5 la sută.

Cu prilejul mitingului, colectivul întreprinderii textile „Dacia" a răspuns la chemarea lansată de un grup de întreprinderi din regiunea Stalin, angajîndu-se să dea pînă la sfîrșitul anului 1955 acumulări socialiste peste plan în valoare de 700.000 lei, din care 400.000 lei pînă la 23 August.

Tinerii oțelari dau șarje rapide

Oțelarii de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara au obținut în întrecerea pornită în cinstea Festivalului și zilei de 23 August importante victorii. Durata elaborării șarjelor a scăzut simțitor față de prevederile planului.

Tinerii oțelari participă în mod activ la întrecerea socialistă înregistrînd noi și noi succese în producție. Întrecîndu-se pentru sporirea producției de oțel ei își însușesc experiența topitorilor vîrstnici, învață să aibă o atitudine creatoare, cu adevărat comunistă față de munca lor.

Responsabilii brigăzilor de la cuptorul nr. 4, Costache Vasile, Lăbuneț Valer și Brînzei Dumitru, aplicînd cu succes metoda oțelarilor sovietici Matulineț și Makar Mazai și călăuziți de dorința de a da patriei mai mult oțel de bună calitate, au reușit ca numai în 15 zile ale lunii iunie să elaboreze 48 șarje rapide, contribuind ca în acest timp să se totalizeze pe secție un număr de 73 de șarje rapide.

Corespondent
SUCIU ANDREI

„Drăcovenia" a făcut minuni...

Intr-o zi, pe la sfîrșitul lunii trecute, o mașină necunoscută pentru cei din Cuza Vodă, raionul Călărași, străbătea ulița mare. Venea de la S.M.T. și se îndrepta către colectiva „1 Mai". Această mașină a stîrnit multă zarvă pe uliță. Era și firesc; privită din față ea semăna cu o secerătoare, dar nu era secerătoare; semăna cu o batoză și nu era batoză; avea două roți groase de cauciuc, iar în spate alte două mai mici. O droaie de copii se îmbulziră pe urmele ei, înecîndu-se în colbul stîrnit. Unul, mai țifnos decît ceilalți întrebă cu sufletul la gură: nene, ăsta-i balaur?

În poarta colectivei lume multă. Mașina fu oprită. Ioan Raneti, flăcăul de la volan, rămase uluit cînd privi în juru-i. ...Se aștepta pe bună dreptate ca el, feciorul colectivei venit de la S.M.T. cu o asemenea mașină nemaivăzută să fie ridicat pe brațe, întîmpinat cu urale și bun sosit, că doar unul e combiner ca el în comună. Apoi combina asta cu care va aduna mai lesne, fără pagube, rodul lanurilor, numai așa atenție merită?

Judecata lui era mult prea aspră. Poți ști parcă ce are omul pe suflet cînd i s-a împuiat capul cu vorbe de ocară pe seama acestei combine? Să fi fost aici de față. Bucluc mare, nu altceva. Unii care fuseseră înveninați de gurile rele, scorneau vrute și nevrute, verzi și uscate.

— Ce crezi că e mare pricopseală de pe urma acestei drăcovenii?... Nu lasă miriștea acătării și aruncă boabe în paie — își dădu unul cu părerea.

— Te pomenești că se urcă și plata față de S.M.T., zise un altul.

Și cîte altele. Căzuse în cumpăna îndoielii pînă și Ghiță Petcu, fruntașul la mai toate muncile agricole și Anghel Oană, brigadierul. Zadarnice erau cutezările celor ce știau rostul combinei. A fost nevoie de ajutorul tovarășului Bercaru, directorul S.M.T.-ului. Acesta îndată a venit de hac născocirilor. Om cu judecată înțeleaptă.

Întîi făcu o socoteală pe înțelesul tuturor: cît se plătește pentru secerat, cît pentru adunat, clăit, legat, cît pentru transport și cît pentru treieriș. Ce mai încolo încoace. S-ar fi cheltuit roade multe și se făcea mare risipă și de zile-muncă.

— Ehei, lucrul cu combina e deosebit. Isprăvești odată cu treburile de recoltare și treieriș așa că plata nu-i cine știe ce. Apoi directorul a arătat cum ziua-muncă e răsplătită îndoit și întreit de pe urma noilor metode de lucru. „De asta trebuie să mecanizăm lucrările agricole". Despre felul cum lucrează combina n-a spus decît atît:

— De nu face treabă bună, alungați-o la S.M.T... Dar eu vă garantez că n-o să știți cum să-i mulțumiți lui Ioan Raneti și celor ce s-au străduit să ne pună la îndemînă așa mașină. Și mă rog, de nu vreți, pace bună. Alții o așteaptă mai ceva ca pe iarba de leac.

Vorbele directorului au răcorit pe cei înfierbîntați. Pe chipurile lor se vedea căință de felul în care cugetaseră.

Ioan, combinerul, de-abia acum se dumiri că cei de față n-aveau habar ce-i aia combină. Se posomorî, dar pentru puțină vreme. Gheorghe Pulșor, brigadierul, hotărî să înceapă pe tarlaua lui cu combina. Trecu peste orice opreliște și-i zise:

— Bine ai venit Ioane și să trăiești un car de ani. Ești al meu, adică, cum să spun... al brigăzii a patra. Să te vedem ce știi tu și ce-ți poate mașina. Dar ce stai așa pleoștit?

★

A doua zi, la tarlaua cu orz de toamnă dat în pîrg au venit toate forțele colectivei. Holda era arătoasă și mare era greșeala să mai fi zăbovit recoltatul.

Nu întîmplător întreaga tarla cu orz de toamnă (52 de hectare) a fost împresurată cu secerători-legători, cu cei mai buni cosași și pe deasupra combina. Bătălia recoltării începu pe tot frontul. Cosașii Ilie Nicolae, Costică Ploieșteanu și Mitică Matei au desprins primele brazde și acum se întrec să ajungă la capăt cît mai degrabă. Pe aproape de ei duduie tractoarele conduse de utemiștii Dumitru Tincu, Constantin Micu și Marin Cuțăr care se avîntă cu secerătorile-legători de-a lungul lanului. Combina a făcut un salt și s-a oprit, după ce a retezat cîteva spice a căror boabe le-a aruncat în pleavă.

— Ce faci bre? Îți rîzi de munca noastră?

— Ei, opriți-vă tovarăși, îi potoli cu calm combinerul. Mașina intră pentru prima dată în lan. Trebuie numai nițeluș reglată după bogăția asta de orz.

Într-adevăr, după ce reglă turația tobei — recolta era prea bogată — și slăbi ici, colo un șurub, Ioan sări la volan și... prin lan ți-i calea. Stăpînită cu dibăcie combina i se supunea făcînd treabă cu rost.

Încă puțin și „fugarii" de pe secerători-legători vor fi prinși. Cît privește cosașii, de mult au rămas în urmă.

Văzînd cum combina înghite cu lăcomie lanul, cosașii se lăsară păgubași și alergară să ajute celor de pe secerătorile-legători.

★

După cîtva timp buncherul combinei era plin cu aurul holdelor. Colectiviștii trăiau prima bucurie. Combina le-a măsurat hărnicia lor de peste an. Pe porțiunea recoltată de combină obținuseră peste 3000 kg. orz la hectar. A doua bucurie, colectiviștii au trăit-o în aceeași zi, privind cum tractoarele dezmiriștesc. Iar cea de a treia bucurie au simțit-o a doua zi cînd au încărcat camionul cu 25 de saci din primele boabe, achitînd datoria către stat. Spre seară colectiviștii au aflat că ei sînt primii ce au obținut chitanța nr. 1.

— Iaca, drăcovenia asta face adevărate minuni, se trezi spunînd cu glas tare bătrînul Vasile Opran. Ceilalți colectiviști abia atunci luau seama ce înseamnă combina.

D. AVARVAREI

Chitanța nr. 1

Primele convoaie sosite la bazele de recepție din regiunea Craiova cu cotele de cereale din recolta acestui an sînt ale gospodăriilor agricole colective. Potrivit angajamentului luat în adunarea generală, membrii gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comuna Plenița, au obținut chitanța nr. 1 pe raion la predarea cotelor de cereale. În raionul Băilești, chitanța nr. 1 a fost obținută zilele trecute de membrii gospodăriei agricole colective „23 August". Îngrijind bine culturile de orz, ei au recoltat de pe cele 25 ha. cultivate cu orz de toamnă 99.475 kg., adică 3.979 kg. orz de toamnă la hectar. Cotele de orz de toamnă au fost predate și de către membrii gospodăriilor agricole colective din comuna Salcia, raionul Cujmir, „Drumul lui Lenin", din comuna Cetate și altele.

In adunările generale, membrii gospodăriilor agricole colective din regiunea Craiova au hotărît ca predarea cotelor către stat să se facă paralel cu lucrările de seceriș și treieriș.

Recoltă îmbelșugată

Vremea recoltării a fost așteptată cu multă nerăbdare de către mecanizatorii și muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Bîrlad. Membrii gospodăriei agricole colective din satul Mitec, raionul Bîrlad, au fost primii în regiune care au început recoltatul orzului de toamnă. În prima zi Artenie Eugen de la S.M.T.-Zorleni a recoltat cu combina orzul de pe o suprafață de 5 ha. realizînd o producție totală de 22.700 kg. de orz. Producția medie de 4.540 kg. de orz la hectar a răsplătit din plin munca colectiviștilor care au pregătit și îngrășat terenul, au ales semințele de bună calitate, au însămînțat la vreme și s-au ocupat în mod continuu de buna îngrijire a culturilor.

Și întovărășiții din satul Călimănești, raionul Zeletin, au terminat secerișul orzului, iar zilele acestea ei vor începe treierișul. Întovărășiții prevăd o recoltă cu mult sporită față de anii trecuți. Recoltatul a început în majoritatea gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și în numeroase comune din regiunea Bîrlad.

Anchetă

Ziarul nostru întreprinde o anchetă pe tema: „Cum vă pregătiți pentru Festival?" printre scriitori, compozitori artiști plastici, tineri muncitori și țărani muncitori, sportivi etc.

Un redactor al ziarului nostru s-a adresat de curînd cîtorva laureați ai concursurilor organizate în cinstea Festivalului de la Varșovia. Azi publicăm mai jos declarația poetei Sanda Movilă (premiul I pentru poezie) și a prozatorului Ion Lăncrănjan (premiul I pentru povestire).

Ne vorbesc scriitorii

Ce pregătiți pentru Festival?

Poemul meu — mesaj de luptă pentru viață

Am încă în nări mirosul de sînge și de răni intrate în putrefacție, din 1916, am încă vii pleoapele tinerilor care au împietrit, ridicați de pe patul de spital și duși la cimitir.

Vreau să știu cine poate uita și cine nu se cutremură gîndind la ce a fost în ultimul război mondial? Și peste aceste imagini sumbre, astăzi, elanul de viață, dorința aprigă de trăire, setea de învățătură și de realizare a fiecărui tînăr.

Trec pe sub fereastra mea, dimineața, tineri cu o servietă sub braț. Îmi spun: „merg la cursuri". Alții cu salopete: „merg la munca pe care și-au ales-o". Alții în costume de sport: se grăbesc. Au o competiție.

Într-o zi, stoluri multicolore. Costume din toate regiunile țării. Rîsete, cîntece. Ferestrele se deschid. Oamenii le zîmbesc. „Au sosit acum la București, pentru concursul final de cîntece și jocuri", îmi spune veselă o vecină.

Inchid ochii și suprapun acestui tumult de viață, reversul întunecat al medaliei. Mormanele lor de carne carbonizată cu servietele, salopetele, costumele și instrumentele lor de lucru. Nu, nu e cu putință. Acești tineri au învățat să se apere! Mă bucur deodată și simt cum îmi crește inima. Ei nu sînt din generația mea, care nu știa, care credea că războaiele sînt o fatalitate. Acest tineret dă dovadă în fiecare clipă și a dat dovadă laolaltă cu tineretul lumii, la Praga, Budapesta, Berlin, București, că vor lupta pentru a-și păstra bunurile cîștigate.

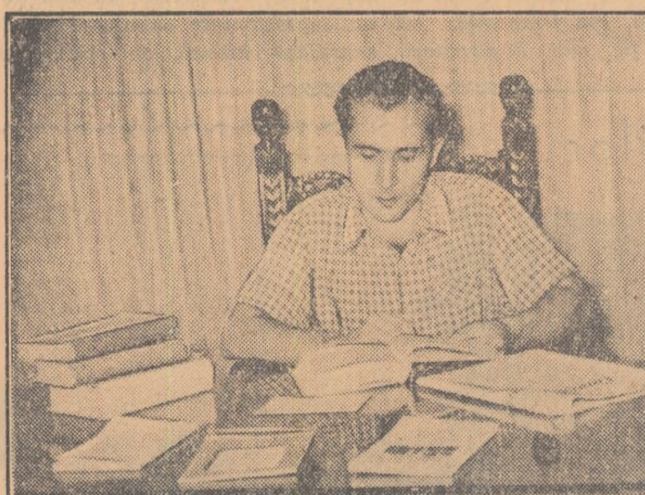
Peste cîteva săptămîni, reprezentanții acestui tineret entuziast vor pleca la Varșovia, unde peste armoniile lui Chopin au trecut haitele hămesite ale fascismului, la Varșovia, care a fost ridicată din propria ei cenușă, de noua forță a viteazului popor polonez. Tineretul nostru se va revedea cu tinerii lui prieteni din cele patru colțuri ale lumii, fiecare cu graiul și culoarea lui, dar cu aceeași năzuință de pace.

Acestui tineret m-am simțit datoare să-i povestesc, prin poemul meu, drama celor trei frați, care în acea vreme n-au știut să se împotrivească celor ce i-au mînat din urmă.

Doresc ca poemul meu să fie și el o coardă în universala orchestră a instrumentelor de la Varșovia pentru pace, pentru viață.

Sanda Movilă

Am scris cu emoție

Să scrii despre sărbători, despre bucurie și fericire e frumos și-i plăcut. Nu trebuie uitat însă niciodată că înaintea clipelor de înflorire a fericirii au existat zbateri și zbuciumări, lupte și încercări grele. De-a lungul veacurilor poporul nostru a avut parte de o viață amară, chinuită și aspră. Bogată și mîndră era țara, sărac și prigonit era omul năcăjit. Dar ori cît de greu a fost jugul, setea de libertate n-a fost stinsă nicicînd. Străbunii și-au apărat cu pieptul glia și brazda, sărăcia și nevoile, au sîngerat pe acest pămînt, și-au pus în doine dorul și dragostea de viață.

Fiorul acestei dragoste mi-a iscat în inimă dorința de a vorbi despre durerile și dorurile strămoșilor mei, despre lupta din trecut, despre necazurile oamenilor în mijlocul cărora am crescut, despre dragostea poporului nostru de libertate și pace, despre neîntrecuta frumusețe a plaiurilor noastre. Mi-a apărut în față, într-o dimineață, un copilandru îmbrăcat în obișnuitele straie ardelenești: cămașă lungă pînă mai sus de genunchi, cioareci strîmți și cam rămțurați olecuță, pe la glesne. Peste mijloc feciorașul avea petrecut un șerpar vechi, prins într-o singură cataramă, iar în cap purta slobozită puțintel pe sprînceana stîngă o pălăriuță țuguiată și cam înroșită de soare... Cîte răscoliri n-aduce cu ea aducerea aminte! Țingăul acela eram eu... Mă văz mergînd la lucru, la sapă ori la seceră, la cules ori la semănat. Mergeam cu vacile în Cutină împreună cu Pavelu lui Ion Dăianu și cu Gheorghe al lui Ilie, cu uncheșul. Slobozeam vitele la Săcaș, iar noi rămîneam în cîte-un țanc. Pe rîu, la deal, dincolo de Sebeș, se vedea, tremurînd albăstrui, Valea Frumoasei. În dreapta, dincolo de calea ferată, se bănuia, după zăvoaiele cele lungi și umbroase, curgerea molcomă a Murășului. Și dacă ieșeai sus în Pozanca vedeai Bălgradul cu vechea sa cetate, vedeai Valea Murășului pînă încolo către Coșlar și Teiuș... Iată locurile natale, iată poveștile oamenilor, iată durerile și visurile lor. Ușor nu-i să vorbești despre ele, să înalți un cînt iubirii de patrie, dragostei de viață și de fericire... Văz locurile noastre mîndre și dragi, las iarba să-și spună povestea, las să răzbată în lume necontenitul și abia auzitul murmur al Murășului, las gîndurile celor cu care am crescut să se aștearnă pe hîrtie... Și iată că din toate s-a născut un cîntec tărăgănat deasupra căruia eu am scris cu emoție: „Plugurile"..

Îmi zboară gîndurile în clipa de față, grăbite și vesele ca niște rîndunici spre Varșovia. Se vor întîlni acolo, în luna lui august, tineri din toată lumea. Sînt bucuros, tînăr fiind și eu, că am izbutit să vorbesc în cinstea acestei sărbători a tinereții despre dragostea de pace și de dreptate a poporului nostru, despre nestrămutata sa hotărîre, de ieri și de azi, de a trăi în înțelegere, laolaltă cu toate popoarele.

Ion Lăncrănjan

Bărăganul...

Bărăganul e grînarul țării. Așa a fost socotit din totdeauna. Și totuși, ce poveste groaznică a scris înainte vreme foamea pe aceste meleaguri! Aici, unde vara holdele se aștern pînă-n zarea zărilor, unindu-și spicul, în anii trecutului se abătut ca un vînt al prăbușirii, pelagra, malaria, durerea și amărăciunea.

Priveliștea sumbră a Bărăganului de altădată va dăinui multă vreme în sufletul țăranilor ce și-au măcinat zilele în hotarele unei cîmpii atît de mănoase, dar atît de zgîrcite pentru ei atunci. Pe de o parte, conace ascunse în umbra groasă, adevărate cuiburi de desmăț în care moșierii obezi încheiau afaceri cu grîne și jucau la cărți sudoarea robilor, iar pe de altă parte, bordeie oarbe, bărbați dărîmați de secera secetei de mînie, țărănci vlăguite, născînd în arșița amiezilor pe cîmp, copii flămînzi, lipsiți de copilărie și bătrîni neputincioși cerșind un pumn de mălai la ușa morilor. Acesta era Bărăganul de altădată și aceasta fața lui. Te cutremuri cînd te gîndești că în vremea ce truditorii acestui pămînt se sfîrșeau de foame, un prinț din neamul Șuțuleștilor prăsea lupi într-o pădure de pe malul rîului Buzău și cioplirea vite ca să hrănească fiarele.

Bărăganul de astăzi... Cine-ar mai recunoaște aici urmele trecutului? În anii puterii noastre populare, oamenii s-au ridicat din umilință năzuind spre înaintarea unei vieți pe care părinții din bătrîni au visat-o și-au luptat pentru ea. Atît-s de adînci schimbările care s-au petrecut aici, în numai zece ani, încît ele se reflectă, cu o forță uriașă, pînă și-n dărnicia pămîntului, silit de om și de mașini moderne să slobozească tot belșugul din brazdă. Partidul nostru ridică pe țăranul pînă mai ieri rob, pe culmea minunată a stăpînirii științei. An de an, în hotarele Bărăganului înfloresc gospodăriile colective, S.M.T.-urile își măresc numărul tractoarelor... Triumfă pretutindeni omul nou, dornic de pace, de bucurii, de muncă. Firea oamenilor e aspră, răscolitoare, darnică și pătimașă în clipele de petrecere. Cîntecele oamenilor acestora sînt făcute parcă să împlinească măreția cîmpiilor. Au cîntece vechi, lungi și triste ca viața lor de demult:

„Dunăre apă vioară
Plînge-o lume jos în țară"...

Au și cîntece ale bucuriei și deșteptării lor, au cîntece în care unduie florii dragostei sau chiuitul neștăpînit al flăcăului falnic care gonește călare prin cîmpie întrecîndu-se cu vînturile.

Și ce jocuri mîndre rotesc! Se află, în preajma Urzicenilor, un sat, Coșereni, unde flăcăii dacă se prind la sîrba care poartă numele satului, o frămîntă atîta, că lăutarilor li se zbîrcesc degetele pe arcușuri...

...Și minunat va arăta cîmpia Bărăganului mîine... Brăzdată în lung și lat de tractoarele și combinele S.M.T.-urilor, unită în holdele colectivelor, cît vezi cu ochii, ea va da omului belșug de grîne și legume, abundență de lapte și carne. Și țăranul din cîmpia bărăganului scăpat de exploatarea moșierilor și chiaburilor, liber și stăpîn pe soarta sa va fi cu totul altul.

LA O STÎNĂ COOPERATISTĂ

Stîna cooperatistă de la Ciocîrlie e înființată numai de un an și cei patru oameni care o au în grijă sînt tineri cu toții. Unii nici nu știu să cînte din caval... Baciul Gheorghe, singurul care mulge, se apucă seara și-i ațîță pe flăcăiandri:

— Măi, vouă vă trebuie fluerașe de soc?

— N-avem nevoie.

—Dar de prun?

— Nici.

— Atunci nu sînteți ciobani.

— Sîntem.

Sigur că sînt. I-a crescut baciul. Știința lor de-acum doi ani — multă, puțină — le-a prins bine multor oameni din Ciocîrlia, ba chiar și baciului Gheorghe care abia se întorsese din armată.

— Ar fi bine să facem în sat o stînă cooperatistă, le-a spus atunci la o adunare oamenilor din Cocîrlia, comunistul Lazăr Bărbulescu, președintele sfatului.

— La ce ne trebuie? s-au ridicat unii.

— Ne trebuie, a răspuns Lazăr Bărbulescu. Uite, cei de la cooperativă au să vă spună „ce" și „cum" și-o să vedeți că nu-s de lepădat vorbele mele. S-a ridicat și-a vorbit unul de la cooperativă pînă i s-a uscat limba-n gură, însă n-a reușit să capete de partea lui decît cîțiva gospodari care aveau cîte trei oi. Dar era și acesta un început. Pe urmă comuniștii din sat, ajutați de utemiști, au pornit să ciocănească la fiecare poartă a satului. Au bătut ulițele vreme de două săptămîni, dar cînd să răsufle mai ușurați s-au pomenit că n-au cioban. Nu fiindcă n-ar fi fost în sat oameni care să cunoască meseria aceasta; se găseau destui, dar nu vroiau nici în ruptul capului să facă stînă cooperatistă.

— Cum am dus-o pîn-acum o ducem și de aici inainte, n-o să ne scoateți voi din făgașul nostru, spuneau ei.

S-a nimerit însă ca Gheorghe Bunescu să se prezinte singur la cooperativă și să zică:

— Eu mă prind, că-mi place cum îs aranjate lucrurile.

L-au primit, dar a doua zi au și prins să se vînture vorbe prin sat.

— Ce să facă Gheorghe la stînă, că nici nu i-a dat mustața? Și-apoi cum are să umble singur? Dar mîinile, măi oameni buni, mîinile i le-ați văzut? Nu-s învățate să țină ugerul oii. Vrea s-ajungă baci, asta-i cu el și nimic mai mult.

Gheorghe Bunescu n-a dat îndărăt. I-a poruncit lui frate-său să-și ia sarica, a mai vorbit cu unul al lui Belciug și altul al lui Frîncu, i-a pus să strige „ui măi!" să vadă dacă li-s foalele ca lumea și s-a înfățișat cu ei la cooperativă.

— Aștia-s ciobanii.

Cînd i-au văzut, unii oameni erau cît pe-aci să se prăpădească de rîs și nu mai vroiau să le dea oile.

De atunci s-au scurs aproape doi ani. Baciul Gheorghe i-a lăsat în urmă pe toți ciobanii cu trecere în ochii lumii. Cei care au dat oile la stîna coperatistă s-au ales anul trecut cu 6 kg. brînză de oaie mulgătoare și fără pierderi de mieluțe sau de lînă. Alții... Dar ce să mai vorbim!

— Acum au mai venit unii din sat, zice baciul, au venit cu oile și coperativa i-a primit. Pricep ei că-i mai bine la noi. Se văd odată cu brînza toată și nu-și bat capul cu ce să plătească ciobanilor. Iar pășune ca a noastră n-au să găsească nici în bălțile Brăilei.

Baciul Gheorghe n-are acum oi multe. Oamenii, mulți mai stau în cumpănă, bat pe loc, se frămîntă. Cumpănesc lung și nu iau hotărîri repezi.

— Nu-i nimic, au să vină ei pînă la urmă, zice baciul.

Incercare... și învățătură

Toamna, în cîmpie, pepenii crapă, ierburile se sfîrlogesc, strugurii rup corzile viței, iar porumbul își sună frunza în vînt. Lanuri de porumb nesfîrșite se-ntind de-a lungul drumurilor, pornind din hotarele Brăilei, spre Pogoanele, Urziceni sau Slobozia. Porumbul crește înalt — nu se vede omul din el nici călare — iar în vremea culesului carele încărcate cu știuleți scîrțîie sub povară. Toamna se revarsă belșugul porumbului în hambare.

În Bărăgan întîlnești oriunde fruntași ai recoltelor de porumb, iar metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat e folosită în fiecare an de tot mai mulți gospodari.

Am poposit o vreme în comuna Manasia, nu departe de tîrgul Urzicenilor, și-am cunoscut aici pe țăranul muncitor Radu St. Bucur care, anul trecut, a scos 3.000 kg. porumb boabe la hectar, cu toate că norii de ploaie nu s-au abătut asupra cîmpiei la vremea potrivită. Oamenii, unii, înclină să spună că lucrul acesta a fost posibil datorită faptului că pămîntul lui Radu St. Bucur e așezat într-o vale, așa că a păstrat mai multă umezeală. El însă e de altă părere și cînd spune asta o ia de martor pe tehniciana agricolă din comună, o fată năltuță, vorbăreață și parcă veșnic pusă pe gîlceavă. Ea l-a sfătuit pare-se pe Radu Bucur să-și semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat, dar n-o mărturisește. Omul s-a gîndit că face să încerce, însă numai pe jumătate. Socoteala lui a fost asta: împart locul în două. Într-o parte semăn așa cum am apucat din bătrîni, iar în alta încerc și metoda cea nouă. Nu-i vorbă, asta a fost la-nceput, dar pe urmă au urmat muncile de întreținere care nu-s de loc ușoare. Din cauza ploilor din primăvară, locul a trebuit să fie boronit de trei ori. Pe urmă, cînd porumbul a răsărit și-a crescut, Radu Bucur a observat cu mirare că cel semănat în cuiburi așezate în pătrat se face mai puternic în tulpină și măsurîndu-l cu sfoara de cîteva ori, s-a convins de acest lucru: tulpinile erau mai groase.

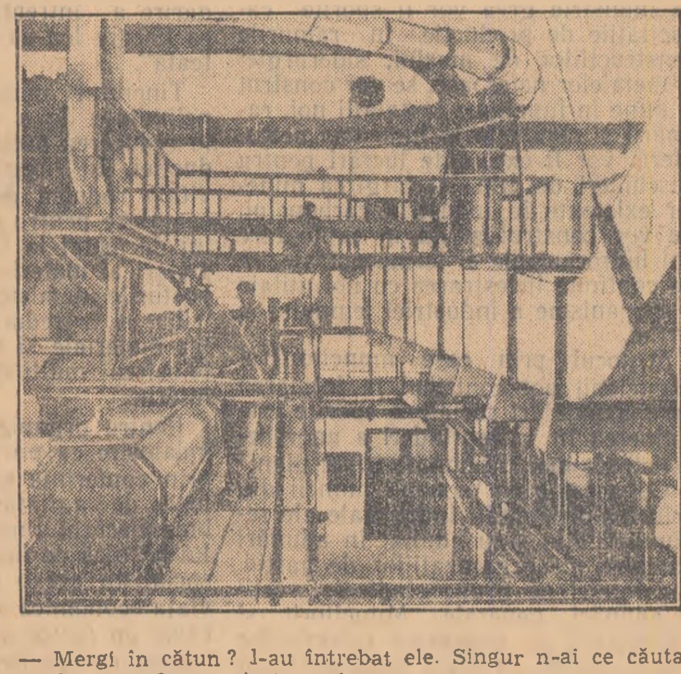
Prașilele — trei la număr — le-a făcut cu mîna și cu prășitoarea.

În august, cînd porumbul zvîrle legătura, adică-și împlinește rodul, Radu Bucur și-a dat seama că știința agrotehnicei folosește mult. Porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat era mult mai înalt și-avea mai mulți știuleți pe fiecare cocean. Cel semănat în rînduri drepte, dăduse rodul pomenit din bătrîni.

— Povestea aceasta, spune Radu Bucur ar putea să pară nițel sucită. Adevărul e că așa s-a petrecut. Însămînțînd în cuiburi așezate în pătrat am obținut 3.000 kg. porumb boabe. Cît despre jumătatea cealaltă... Mă bucur însă că din încercarea mea au învățat și alți țărani muncitori.

In anii ce s-au scurs de la 23 August 1944, în mijlocul întinderilor nesfîrșite ale ogoarelor Bărăganului au răsărit fabrici și întreprinderi. La Ciulnița s-a construit o mare și modernă fabrică de egrenat bumbac.

Iată în fotografie un aspect din interiorul unei secții a fabricii de egrenat bumbac „Republica" din Ciulnița.

Alta-i viața în colectivă...

În această lună de vară, combinerii, atîția cîți sînt, se trezesc dintr-o dată ajunși la mare cinste și prind să se fudulească. Tractoriștii și batozarii cunoșteau de mult c-au să aibă strașnic de lucru și, cu toate că se simțeau stăpîni deplini pe toanele mașinilor, căutau să le vadă încăodată cum se țin, gîndind că vremea secerișului se apropie.

În satul Mihail Kogălniceanu, colectiviștii și ei se înfiorau plăcut ascultînd șoapta lanurilor date în pîrgă, dar nu slăbeau o clipă încordarea ca să răzbată muncile multe și felurite. Pe lîngă faptul că trebuiau să mîntuie cu prașila porumbului, alergau să semene orezul, lîngă apa Ialomiței, curățau livada de dăunători, și îngrijeau totodată să rostuiască temeiul unei sărbători a lor: la jumătatea lui iunie, se împlineau cinci ani de la înființarea colectivei. Așadar nu era ușor să te descurci în toate. Comunistul Petre Cursaru, președintele gospodăriei, nu-și mai aduna picioarele de pe drumuri. Se frămînta, se zbătea ca s-o scoată la capăt. Pe de altă parte, Ion Dragomir, secretarul organizației de partid, n-avea nici el pic de liniște, fiindcă musai pînă-n ziua sărbătorii, trebuia ca gospodăria să fie electrificată. Așa s-a hotărît în consiliul de conducere și nu era chip să se abată nimeni un pas de la hotărîre. L-a întrebat poate de zeci de ori pe Ilie Drăgănescu, omul care le-a făcut rost de dinam, dacă „marfa" e în bună stare și n-o să le facă șicane. Omul se știa curat și se-nfuria că-i luat la zor.

— Ei lasă, îl domolea secretarul, numai paguba asta s-o ai tu.

Cînd se-ntîmpla peste zi să dea ochi cu președintele s-apuca și discuta cu aprindere despre oamenii care-au făcut noi cereri de înscrieri, dacă merită sau nu să fie primiți.

— Ia-o mai pe-ndelete și cu atenție, îl sfătuia Petre Cursaru, ca să nu pățim ce-am pățit cu cîtva timp în urmă.

Eh, atunci, către sfîrșitul verii aceleia s-au înscris unii în gospodărie, au mirosit ici, dincolo și văzînd că e treabă multă de făcut—colectiva era de-abia în primii ani și nu se putea lăuda cu multe realizări — au fugit. Cei rămași s-au pomenit singuri la însămînțatul grîului de toamnă și la culesul porumbului. Oricît au încercat să-i aducă înapoi pe fugari n-au reușit, ba a fost cît p-aci să-i izbească iarna fără ca să fi isprăvit tăiatul cocenilor. Și iată că au mai trecut doi ani, aproape trei și colectiviștii s-au înălțat cu putere pe picioarele lor. Au muncit mult, dar au cu ce se mîndri. Și-au construit printre altele un grajd în care să încapă peste o sută de vite, două remize pentru unelte, o magazie cu capacitate de 64 vagoane, ateliere de mecanică și de tîmplărie. Pe deasupra și-au cumpărat și un camion, iar acum dau zvon că vor să mai ia încă unul. Așa că cei care au plecat în toamna aceea s-au tras singuri pe sfoară. Și-au început acum să bată drumul înapoi, să se roage să fie primiți. Colectiviștii, unii au prins să-i repeadă. Om cu chibzuință, Ion Dragomir, i-a făcut să fie mai înțelegători.

Printre cei care au venit iar la gospodărie se numără și Ion Dănescu. Cu el s-a întîmplat un lucru de care se rușinează astăzi — îi cerem iertare că-l trecem aici. Femeia lui, una iute de gură că te-amețește, atît l-a bîrîit la cap cu doi ani în urmă încît omul și-a luat boii pe care-i adusese la gospodărie și i-a ascuns.

— La colectivă nu mai mă-ntorc, le-a strigat el oamenilor care-au dat atunci să-i calce pragul. N-am ce căuta la voi. N-o să mă pierd eu singur, fiți fără grijă.

Dar n-a putut să se țină de cuvînt; anul trecut s-a înfățișat la gospodărie, cu toți ai casei, ca să ceară adunării generale să uite ce-a fost odată. Și l-au primit. În zilele acestea Ion Dănescu cu banii pe care i-a luat la avans, a pornit să-și cumpere materiale pentru ca să-și dureze casă nouă.

După o socoteală a președintelui Cursaru — îi place mult să vorbească despre bunăstarea oamenilor — peste douăzeci de colectiviști și-au ridicat case noi. Unii din ei, cum ar fi Constantin Cojocaru, își țineau zilele, înainte vreme, sub acoperișul unei colibe. Dar asta a fost de mult și nu face să mai vorbim. Colectiviștii de-aici dau necontenit bătălia pentru recolte mari și sînt încredințați c-au să le obțină. Un sprijin însemnat au căpătat ei din partea inginerului utemist Gheorghe Mîrzac, la sfatul căruia chiar și bătrînii îndărătnici au început să-și plece urechea cu atenție. Astfel, îndemnați de el, colectiviștii au aplicat îngrășăminte chimice la o suprafață întinsă de culturi, și-au însămînțat în cruce, toamna trecută, 300 ha. grîu, iar în primăvară au însămînțat porumb în cuiburi așezate în pătrat pe 133 ha.

Nu știm care să fi fost gîndurile inginerului cînd a sosit pentru prima oară aici, dar astăzi n-ar vrea cu nici un chip să plece. De curînd chiar a fost chemat la raion, la Fetești, și i s-a propus să treacă într-o altă muncă la regiune.

— Nu merg, a răspuns inginerul, căutați în altă parte dacă vă trebuie. Mie mi-i dragă gospodăria aceasta și oamenii din ea. Nu mă rup de ei.

În satul Mihail Kogălniceanu au început lucrările pentru radioficare. S-au îngropat deja bulumacii și se trag firele dinspre Țăndărei. La sfatul popular vin zilnic țărani muncitori ca să-și achite plata abonamentelor și să-ntrebe de unde și cînd au să se aducă difuzoarele.

Cei mai nerăbdători pare-se că sînt tot colectiviștii. Au poftă s-asculte muzică acasă la ei. Și-au s-o facă. Ion Dragomir, secretarul de partid, a aflat că se mai găsesc cîțiva inși la gospodărie care nu s-au hotărît încă să se aboneze. Pentru asta s-a întărîtat cum nu se mai poate și caută pe unde-i prinde, să-i lămurească cum îi „problema culturii". Și-are să izbutească.

Cîndva citeam în cărți că mirajul cîmpiei sînt apele jucăușe ale năzdrăvanului în zilele minunate însorite. S-ar putea să fie adevărat, dar numai pe jumătate; mirajul cîmpiei sînt oamenii aceștia care s-au ridicat din umilință și necaz și-și făuresc viața frumoasă.

O legendă scrisă în anii aceștia

Siliștea-Cotorca e un cătun din cîmpie înconjurat de lanuri verzi, unduind în legănări și cu fete frumoase, ușoare la umblet ca dropiile. Cătunul are o legendă a lui care se păstrează din afund de veacuri. Se zice că în vechime aici se răsfăța un sat mare, cu cîteva biserici. Pe atunci iazul din margine se întindea mult și n-avea de loc vaduri de trecere! Stăpîni peste tot erau hoardele turcilor. Odată — anul nu ni-l spune legenda — turcii se pregăteau să dea piept cu rușii care se lăsau dinspre Buzău.

Căpetenia lor a poruncit ca la primul cîntat al cocoșilor, oștenii să ridice corturile și să măcelărească pe băștinași. Un romîn, Crivăț pe nume, aflînd de aceste hotărîri, a pus oamenii să taie toți cocoșii — ca să nu mai aibă cine trezi străjile — și-a pornit să dea veste oștirilor rusești. Tot așteptînd cîntatul cocoșilor, turcii s-au trezit înconjurați și măcelăriți.

Au trecut sute de ani și legenda s-a păstrat din gură-n gură. În scris nu se află nimic. Din vechime de vremi și pînă astăzi n-a avut cine s-o scrie, deoarece cronicarii de la orașe nu s-au abătut pe-aici, iar în Siliștea-Cotorca n-a fost școală. Oamenii din acest cătun au învățat să citească în stele, dar în cărți niciodată. Din aproape o sută de familii s-au găsit la un recensămînt din primii ani ai puterii democrat-populare peste 60 de analfabeți. Ceilalți se pricepeau să se iscălească dar făceau aceasta asudînd mai rău ca după o zi de coasă.

Astăzi, în Siliștea-Cotorca se înalță o școală de zid, clădită prin autoimpunere. Doi învățători cărora li se cuvin multe laude primesc dimineața în clase cincizeci de copii. Mulți dintre ei pot recita poezii din Pușchin și Eminescu, alții vor tălmăci în curînd probleme complicate de algebră.

Vreau să trec aici două întîmplări care mi-au căzut sub ochi și au o importanță a lor pentru Bărăgan.

Într-o zi, două femei s-au întîlnit în drumul spre cîmp c-un activist cultural pe care-l cunoșteau dinainte și cu care se mai certaseră.

— Mergi în cătun? l-au întrebat ele. Singur n-ai ce căuta.

— Cum așa? s-a mirat omul.

— Ne-ai promis că trimiți caravana cinematografică. Am așteptat săptămîni și n-a venit. Fără film nu te mai primim.

Altădată, la vremea prînzului, am văzut adunîndu-se în fața cooperativei flăcăi și oameni în vîrstă. Cercetau din ochi șoseaua care vine de la Urziceni.

— Iar întîrzie poștașul, zicea unul.

— Păi da, ar trebui scuturat puțin.

— Ar trebui...

Dar cînd în fața lor apăru, de după colț, șareta cunoscută, trasă de-un cal moțăit, oamenii rîseră și-i făcură semne prietenoase poștașului care toropea între maldăre de pachete.

— Ziarele, ai adus ziarele? îl întrebară ei.

Poștașul opri și le întinse un sul legat cu sfoară. Oamenii și-au luat ziarele și s-au răspîndit spre case citind...

Stau și mă gîndesc: acestea sînt aspecte ale revoluției culturale care arde în Bărăgan mai puternic decît soarele ce copleșește amiezile cu foc. Și cine oare se va găsi să spună că nu înseamnă o victorie faptul că bătrînii și femeile din Siliștea-Cotorca, au scris la examene de alfabetizare o compunere pe tema: „Legenda satului nostru"?!

Stropitul pomilor

In ultimii ani, în țara noastră oamenii și-au luat o însărcinare grea: să înnoiască ogoarele Bărăganului, ogoarele din țara întreagă. Pentru prima oară în istoria patriei s-a luat o asemenea hotărîre.

Și oamenii au aclimatizat astfel multe specii de plante și pomi aduse din locuri depărtate: din Egipt și Afganistan, din R.S.S. Turkmenă și India.

Pe întinderile uriașe ale Bărăganului se cultivă azi zeci de mii de hectare cu bumbac și orez, cu viță de vie și pomi fructiferi de cele mai diferite soiuri.

In fotografie: un aspect din munca la stropitul pomilor în G.A.S. „6 Martie" din raionul Călărași.

Foto: (AGERPRES)

Tractoriștii brigăzii a 13-a

Se lăsase înserarea. Tractoriștii brigăzii a 13-a de la S.M.T. Ciulnița se adunaseră la vagonul dormitor. Veniseră aci pe ogoarele colectivei din Brîncoveni-Slobozia încă de la începutul campaniei de primăvară.

Acum, se împlinise încă o zi de muncă și ei se simțeau bucuroși de rezultatele obținute. S-au așezat la masă, ca după aceea să-și lase capul liniștit pe pernă în liniștea nopții, pentru a se odihni.

Deodată în ușa vagonului a apărut un om. Era agronomul șef al stațiunii.

— Dacă și mîine lucrați tot așa, veți cîștiga întrecerea, le-a spus el în loc de bună seara. Ați lucrat cu spor.

Samoilă Dumitru a rămas cu îmbucătura în gură, Dincă Gheorghe a uitat să mai bea apă, Bodeanu Marin a pus pîinea la loc pe masă, iar Costache Constantin a căscat gura a mirare. Așa au înmărmurit tractoriștii holbînd ochii la vestea agronomului. Bucuria a fost mare, dar flăcăii știau că chiar în ultima clipă pot fi întrecuți.

Deaceea au început să socotească timpul necesar terminării ultimelor tarlale de arat. Toți și-au dat seama că nu era chiar ușor. Ogoarele care trebuiau lucrate în dimineața următoare erau răzlețite printre țarini.

Mai aveau însă și o întindere de pămînt la care, după calculele băieților, se putea lucra cu mult spor. Și dacă a doua zi celelalte brigăzi nu aveau să anunțe că și-au îndeplinit planul atunci ei vor fi aceia care vor cîștiga întrecerea.

Cu această bucurie în inimă, au adormit tractoriștii în acea seară.

...Peste noapte însă începu să bată vîntul. Pe neașteptate s-a înălțat în văzduh un vuiet prelung și primele pături de nori au acoperit stelele. Furtuna se întețea. Vîntul izbea cu furie pereții vagonului fluierînd într-un vîrtej nebun ce se pierdea în noapte. Primul care s-a trezit din cauza furtunii a fost Neagu Ion șeful brigăzii. A sărit venind la fereastră și s-a aplecat în afară; vîntul rece îi izbea fața. S-a vîrît în pat dar nu putea să doarmă. Are să plouă — gîndea el. Vedea parcă șuvoaie mari de apă care moaie pămîntul și-l preface într-un aluat lipicios, iar ei nu vor mai putea ara.

Dimineața furtuna a continuat cu aceeași furie. Norii grei își duceau povara pe deasupra pămîntului. Vîntul îi gonea din spate învoiburîndu-i, destrămîndu-i. La gustarea de dimineață tractoriștii n-au scos o vorbă.

— Ce vreme! rupse tăcerea Samoilă. Asta ne lipsea.

— Mi se pare că astăzi nici n-are rost să pornim pe cîmp — a spus supărat Costache.

— N-o să plouă. Și-apoi n-o să stăm lungiți pe cuptor, s-a învîrtit artăgos Neagu, privindu-și în ochi tovarășii. Nimeni n-a mai stat în cumpănă.

Samoilă a pornit să tragă primele brazde. Vîntul îi fluiera pe lîngă urechi, gonind val-vîrtej pe întinderea cîmpiei. Dar tractorul mergea înainte fără să-i pese de vreme. După el a pornit și Bodeanu, iar ceilalți au trecut la o tarla apropiată. Așa hotărîse șeful brigăzii.

Și Samoilă și Bodeanu se bucurau văzînd că nu va ploua. Trebuiau neapărat să termine astăzi, altfel planul brigăzii nu va fi îndeplinit așa cum ei socotiseră. Nu-și mai simțeau degetele, picioarele îi dureau cumplit, iar fețele îi usturau.

Dar nu, ei nu vor da înapoi. Aici nu era vorba numai de ei. Aici era vorba de brigadă, de întreg S.M.T.-ul, de recoltă, de pîine. Însămînțările trebuiau făcute la timp. Dacă începea să plouă înainte ca aratul să ia sfîrșit, vor trebui să aștepte multe zile pînă cînd tractoarele vor putea să iasă din nou pe cîmp. „Acest lucru nu se poate", își ziceau băieții. Ultimele brazde au trebuit să le tragă la lumina reflectoarelor...

...În dormitor, cu mîinile în buzunare, cuprins de nerăbdare Enciulescu, normatorul brigăzii, se plimba de la un capăt la altul, iar Dincă stătea cu capul sprijinit în mîini.

— Ce ghinion!

— Și tocmai astăzi.

Ce se întîmplase? Era vorba de tractorul lui Costache. S-a întîmplat că așa deodată nu mai vrea să meargă catîrul dracului. Se oprise brusc, tocmai în drum spre casă după ce arase mai bine de 15 hantri.

În timp ce afară furtuna își vedea mai departe de jocul ei turbat, Neagu, Costache și ceilalți tractoriști au început ca niște medici pricepuți să „consulte" mașina bolnavă. Și poate că fiecare după o astfel de zi, ar fi dorit să se odihnească, să se spele, să stea la căldură. De asta însă nu mai putea fi vorba acum. În fața lor stătea K.D.-ul cu rulmentul înțepenit. Trebuia schimbat. Dacă mîine tractorul nu va ieși pe cîmp, atunci vor trebui să mai stea o zi, iar planul nu va fi gata. Au lucrat aproape toată noaptea, dar l-au reparat.

În zori vîntul se potolise, iar cerul era senin. O dimineață de adevărată primăvară. Ciocîrliile își înălțau trilul lor către albastrul cerului. De pe ogoare se ridica un miros reavăn de pămînt destelenit. Pe cîmp, bătînd cadențat în liniștea dimineții, înaintau în șir patru tractoare. Se arau ultimele tarlale. Cu mîinile pe volane cei patru tractoriști ascultau veseli cîntecul motoarelor. Era un cîntec de bucurie, de victorie ce se auzea pînă departe în zări. Tractoriștii brigăzii a 13-a învinseseră.

Pagină redactată de FANUȘ NEAGU și AL. PINTEA.

Azi se deschide la Lausanne

Congresul mondial al mamelor

Astăzi, la Lausanne în Elveția încep lucrările Congresului mondial al mamelor. Acest congres unește prin delegate, milioane de femei care vor găsi un limbaj comun, cu toate deosebirile de culoare, de naționalitate de păreri sau de credințe. Ele își vor exprima ura împotriva războiului, dorința arzătoare de pace, de bunăstare în care oamenii să aibă dreptul la tot ce îmbogățește și înfrumusețează viața. Marea întîlnire de la Lausanne, va însemna o victorie a vieții.

Tinerii și tinerele din patria noastră urează din toată inima deplin succes lucrărilor Congresului mondial al mamelor, congresului tuturor femeilor ce vor să acționeze pentru apărarea vieții împotriva morții, a frăției împotriva urii, a păcii împotriva războiului.

Frontul păcii este bine apărat

În patria noastră, vestea organizării Congresului mondial al mamelor a fost primită cu adîncă dragoste și însuflețire.

Prin munca și faptele noastre, noi ne arătăm recunoștința față de guvernul nostru pentru grija deosebită ce ne-o poartă. Această grijă caldă, părintească se resfrînge asupra familiilor noastre, asupra fiecăruia din noi. O simțim noi toți care ne bucurăm de marile realizări ale regimului nostru: de dreptul la muncă și odihnă, de școli și palate de cultură, de spitale și policlinici. Această grijă o simte fiecare femeie căreia regimul nostru i-a asigurat posibilitatea de a învăța orice meserie, fiecare mamă căreia statul i-a asigurat ocrotirea maternității și posibilitatea de a-și da copilul la învățătură. La sate sînt peste 3.000 de case de naștere, mașinile „Salvării" duc zilnic spre maternitate femei gravide, pe care le așteaptă îngrijirea atentă a medicilor și surorilor.

Numărul elevilor care învață astăzi în școlile de toate gradele s-a dublat față de 1938. Nenumărate sînt familiile în țara noastră din sînul cărora au plecat la școli medii sau superioare unul sau mai mulți copii. În trecut era o năpastă pentru o mamă să aibă mai mulți copii și mai ales fete. Viitorul lor nu le surîdea de loc.

Astăzi, pentru familie venirea pe lume a unui copil este o bucurie, iar mamele cu mulți copii sînt înconjurate de dragoste și prețuire deosebită din partea statului, a poporului nostru. În țara noastră sute de mame sînt distinse cu titlul de „Mamă Eroină", „Medalia Maternității", sau „Gloria Maternă". Sute de copii sînt îngrijiți și educați în creșe, cămine, grădinițe.

Femeia și-a cucerit o viață demnă, munca ei este prețuită. Ca o mărturie a încrederii și prețuirii de care se bucură femeia în țara noastră este faptul că la alegerile din decembrie, peste 33.000 femei au fost alese deputate în sfaturile populare.

Mamele din întreaga lume doresc ca după veacuri de împilare să se ivească proaspetele dimineți cînd valurile se potolesc după furtuna de peste noapte, cînd soarele răsare din talazuri zbuciumate.

Acest soare va luci peste o lume pe care popoarele și-o vor croi după dorința lor. O lume a păcii, totuși cu ageră priveghere, pentru a zădărnici încercările puterilor întunericului.

Întru această pază bună de veghetoare a căminului și de strajă a păcii delegatele țării noastre, de la tribuna Congresului mondial al mamelor vor face să fie auzită vocea noastră — nu vrem război și în țara noastră frontul păcii este bine apărat.

MARIA IORDAN
membră în comisia raională de femei, deputată în Sfatul popular raional „Gh. Gheorghiu-Dej"-București

Sîntem alături de voi

Ne amintim cu drag întotdeauna de dragostea și duioșia cu care ne mîngîia obrăjorii înlăcrimați cea mai apropiată și dragă ființă din lume — mama.

Tu, mamă, ai fost aceea care ne-ai zîmbit pentru prima oară în noaptea în care cea mai luminoasă stea — viața — a răsărit în fereastra genelor noastre. Cînd am crescut mai mari, copii fiind încă, tu ne povesteai basme minunate cu Feți Frumoși și cu Ilene Cosînzene, tu ne dăruiai jucării care ne umpleau ochii de bucurie și de voie bună. De multe ori te sacrificai, munceai din zori pînă-n noapte spre a nu ne lăsa flămînzi, spre a ne aduce o bucată de pîine. De multe ori iarna, cînd afară viscolul urla, tu ne strîngeai la piept și ne spuneai: „Va fi mai bine, dragii mamei!". Și așa a fost. După 23 August 1944, cînd glorioasa armată sovietică ne-a eliberat țara, viața tuturor femeilor ca și a noastră s-a schimbat. Mamele nu mai sînt roabe ci au drepturi egale cu orice cetățean dintr-o țară liberă.

Norii plumburii ai celui de al doilea război mondial nu s-au șters însă cu desăvîrșire din amintirea nimănui.

Cîte ființe nevinovate au fost pierdute în ploaia gloanțelor dușmanului, cîte mame strîngîndu-și copilul drag la piept s-au prefăcut în pulbere, cîți copii cu singurul cuvînt mama — ce le mai rămăsese pe buzele arse de durere și foame au încremenit pentru totdeauna! Nu vom uita niciodată toate aceste orori ale războiului, și ele vor rămîne pretutindeni vii în mintea noastră.

Voi, mamelor, ce vă veți întruni astăzi în Elveția în cadrul Congresului mondial, exprimați-vă dorința voastră de pace, de ură contra acelora ce vor să aprindă iar lumea cu focul ucigător al războiului.

Noi, cu avîntul nostru tineresc sîntem alături de voi, vă vom ajuta și vă vom face totdeauna să vă bucurați de munca și viața noastră.

BARBACARU VIORICA
clasa X-a B.
Școala medie de 10 ani nr. 2 Dorohoi

Adunări consacrate Congresului mondial al mamelor

Femeile din patria noastră se întrunesc în aceste zile în numeroase adunări consacrate Congresului mondial al mamelor care își încep astăzi lucrările la Lausanne.

La adunarea consacrată acestui eveniment, organizată zilele acestea în orașul Ploești, au participat aproape 15.000 de cetățeni din oraș și împrejurimi. Despre însemnătatea Congresului mondial al mamelor a vorbit ing. Zoe Rigani, laureată a Premiului de Stat.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți printre care maestra laborantă Stela Calioanu de la rafinăria nr. 2, învățătoarea Maria Georgescu din comuna Păulești, raionul Ploești, gospodina Maria Mărăcineanu, mamă eroină și altele.

Participanții la adunare au adresat apoi Congresului mondial al mamelor un mesaj prin care femeile din regiunea și orașul Ploești își arată hotărîrea fermă de a lupta pentru apărarea păcii, a vieții copiilor, urînd Congresului deplin succes în desfășurarea lucrărilor sale.

Peste 5.000 de femei din Tg. Mureș s-au întrunit zilele acestea în Piața Eroilor Sovietici din localitate într-un mare miting închinat Congresului mondial al mamelor.

La miting au vorbit în limba romînă Rozalia Moldovan, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc, iar în limba maghiară dr. Ibolya Varga.

Delegația R.P.R. la Adunarea mondială pentru pace s-a înapoiat în Capitală

Miercuri seara s-a înapoiat în Capitală delegația poporului romîn care a participat la Adunarea mondială pentru pace de la Helsinki.

În Gara de Nord delegația a fost întîmpinată de numeroși membri ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai cultelor, academicieni, scriitori, ziariști romîni și străini, cetățeni ai Capitalei.

La sosire acad. Lotar Rădăceanu, conducătorul delegației, a făcut următoarea declarație:

„Întîlnirea mondială de la Helsinki a avut un deplin succes. S-a obținut o deplină unanimitate pentru mobilizarea întregii opinii publice din toate țările în serviciul ideii de destindere internațională și de colaborare între popoare, pentru securitate colectivă pe baza independenței naționale a tuturor popoarelor și statelor.

Mișcarea mondială de pace a izbutit la Helsinki să lege relații strînse cu numeroase forțe pacifice ce stăteau pînă acum la o parte. Astfel, baza luptei pentru pace a popoarelor s-a lărgit mai mult și este pe cale să se lărgească tot mai mult.

Putem privi cu încredere în viitor. Masele largi ale tuturor popoarelor vor fi din ce în ce mai active în lupta lor pentru a face să triumfe ideea păcii și a colaborării între popoare".

INFORMAȚII

● Ca și în anii trecuți, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., numeroși oameni ai muncii de peste hotare vor vizita țara noastră. Membri ai sindicatelor din Anglia, R. Cehoslovacă, Franța, R. D. Germană, Italia, Suedia, R. P. Ungară, Olanda, Cipru, Alger, R. P. D. Coreeană, Maroc, Tunis etc., vor vizita stațiuni de odihnă, întreprinderi, instituții, așezăminte sociale.

Unii dintre oaspeți vor rămîne mai mult timp în țara noastră fiind invitați să-și petreacă concediul de odihnă în pitoreștile stațiuni climaterice de pe litoral și Valea Prahovei.

● Miercuri dimineața a părăsit Capitala un grup de 22 de muncitori fruntași în producție și activiști sindicali care vor petrece concediul de odihnă în R. D. Germană, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din această țară.

(Agerpres)

A APĂRUT:

„Instructorul de pionieri"

nr. 6 din 1955, cu următorul cuprins:

SESIUNEA GENERALĂ A ACADEMIEI R.P.R.

Alegerea Prezidiului Academiei R.P.R.

În cadrul sesiunii generale a Academiei R.P.R. a fost ales următorul Prezidiu:

Acad. prof. Traian Săvulescu — președinte al Academiei R.P.R.

Acad. Mihail Sadoveanu — vicepreședinte al Academiei R.P.R., președinte al secției de științe istorice, știința limbii, literatură și artă.

Acad. Nicolae Profiri — vicepreședinte al Academiei R.P.R.

Acad. Simion Stoilov — membru — președinte al secției de științe matematice și fizice.

Acad. Costin D. Nenițescu — membru — președinte al secției de științe chimice.

Acad. Ion S. Gheorghiu — membru-președinte al secției de științe tehnice.

Acad. Gheorghe Ionescu-Sisești — membru-președinte al secției de biologie și științe agronomice.

Acad. Alexandru Codarcea — membru-președinte al secției de științe geologice și geografice.

Acad. Ștefan S. Nicolau — membru-președinte al secției de științe medicale.

Acad. Mihail Ralea — membru-președinte al secției de științe economice, filozofice și juridice.

Acad. Radu Cernătescu — membru-președinte al filialei din Iași a Academiei R.P.R.

Acad. Emil Petrovici — membru-președinte al filialei din Cluj a Academiei R.P.R.

Acad. Ștefan Milcu — membru-secretar prim al Academiei R.P.R.

Acad. Vasile Malinschi — membru-secretar prim adjunct al Academiei R.P.R.

Acad. Gheorghe Macovei — membru.

Acad. Barbu Lăzăreanu — membru.

Acad. Iorgu Iordan — membru.

Acad. Ion Gh. Maurer — membru.

Acad. Atanasie Joja — membru.

Au mai fost aleși:

Acad. Barbu Lăzăreanu — director general al Bibliotecii Academiei R.P.R.

Acad. Alexandru Graur — director general al Editurii Academiei R.P.R.

Prof. Benedict Menkeș — membru corespondent al Academiei R.P.R., director al bazei de cercetări științifice din Timișoara a Academiei R.P.R.

Prof. Tiberiu Popovici — membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar științific al filialei din Cluj a Academiei R.P.R.

Prof. Mendel Haimovici — membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar științific al filialei din Iași a Academiei R.P.R.

Alegerea de noi membri ai Academiei R.P.R.

În cadrul sesiunii generale, Academia R.P.R. a ales următorii noi membri onorifici, membri titulari și membri corespondenți:

I. SECȚIA DE ȘTIINȚE MATEMATICE ȘI FIZICE

Membri titulari: **Miron Nicolescu, Octav Mayer, Gheorghe Vrînceanu, Gheorghe Demetrescu, Ștefan Procopiu, Horia Hulubei, Șerban Tițeica.**

Membri corespondenți: **Nicolae Teodorescu, Gheorghe Călugăreanu, Caius Iacob, Theodor Ionescu, Gheorghe Mihoc, Alexandru Sanielevici.**

II. SECȚIA DE ȘTIINȚE CHIMICE

Membri titulari: **Costin D. Nenițescu, Ion Tănăsescu.**

Membri corespondenți: **Constantin V. Gheorghiu, Coriolan Drăgulescu, Constantin Macarovici, Eugen Angelescu, Dumitru Isăcescu, Cristofor Simionescu, Ilie Matei, Eugenia Soru.**

III. SECȚIA DE ȘTIINȚE TEHNICE

Membri titulari: **Nicolae Vasilescu-Karpen, Constantin Budeanu, Corneliu Miklossi, Traian Negrescu.**

Membri corespondenți: **Remus Răduleț, Aurel Beleș, Aurel Bărglăzan, Aurel Avramescu, Ion Huber Panu, Cristea Mateescu, Ștefan Bălan, Ștefan Nădășan, Dumitru Dumitrescu.**

IV. SECȚIA DE BIOLOGIE ȘI ȘTIINȚE AGRICOLE

Membri onorifici: **Iuliu Prodan, Radu Vlădescu.**

Membri titulari: **Gheorghe Ionescu-Sisești, Wilhelm Knechtel, Emil Pop.**

Membri corespondenți: **Theodor Busniță, Teodor Bordeianu, Gherasim Constantinescu, Constantin Manolache, Grigore Obrejan, Ion Popescu Zeletin, Ilie Popovici, Petre Spinu, Amilcar Vasiliu, Ștefan Peterfi, Constantin Sandu-Ville, Vasile Gheție, Mihai Ionescu, Nicolae Cernescu, Constantin Chiriță.**

V. SECȚIA DE GEOLOGIE ȘI GEOGRAFIE.

Membri titulari: **Alexandru Codarcea, Gheorghe Murgeanu.**

Membri corespondenți: **Tiberiu Morariu, Mircea Savul, Sabba S. Ștefănescu, Nicolae Petrulian, Ștefan Ghica Budești, Iulian Gavăț, Miltiade Filipescu.**

VI. SECȚIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

Membri titulari: **Jules Nițulescu, Marius Nasta, Grigore Benetato, Ion Enescu, Iuliu Hațieganu, Dumitru Combiescu, Alexandru Rădulescu, Vasile Răscanu, Aurel Moga.**

Membri corespondenți: **Ion Țural, Theodor Burghele, Ion Făgărășanu, Ion Nicolau, Ion Th. Niculescu.**

VII. SECȚIA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, FILOZOFICE ȘI JURIDICE

Membri titulari: **Atanasie Joja, Constantin Ionescu-Gulian, Ion Gh. Maurer, Alexandru Bîrlădeanu, Vasile Malinschi.**

Membri corespondenți: **Tudor Bugnariu, Israel Rachmuth, Barbu Zaharescu, Manea Mănescu.**

VIII. SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE, ȘTIINȚA LIMBII, LITERATURA ȘI ARTA

Membri onorifici: **Ion Agîrbiceanu, Petre Antonescu.**

Membri titulari: **Emil Condurachi, David Prodan, Constantin Daicoviciu, Andrei Oțetea, Lotar Rădăceanu, Alexandru Graur, Geo Bogza, Dumitru Panaitescu-Perpessicius, Tudor Arghezi, Cezar Petrescu, Duiliu Marcu, Tudor Vianu, Mihail Jora, Camil Ressu, Iosif Iser, Zaharia Stancu, Mihai Beniuc.**

Membri corespondenți: **Ion Nestor, Alexandru Philippide, Ștefan Pașca, Sabin Drăgoi, Boris Caragea, Cornel Medrea, Constantin Baraschi, Istvan Nagy, Eugen Jebeleanu, Eusebiu Camilar.**

FILME NOI

Tinerii spectatori vor rîde și se vor amuza urmărind peripețiile eroilor noilor comedii germane „O sărutare furată", „Boul din Kulm" și „Dubla Lotte", care rulează în aceste zile pe ecranele cinematografelor din Capitală.

Prima fotografie surprinde o imagine din filmul „Boul din Kulm", producție a studiourilor Defa; filmul satirizează cu vervă slugărnicia și lașitatea autorităților din Germania occidentală față de „aliații" americani.

Peripețiile prin care trece tînărul Alois stăpînul „boului politic" care prin îndrăzneala lui de bou a speriat un grup de militari americani, stîrnesc rîsul dar în același timp și indignarea spectatorului.

A doua fotografie înfățișează un moment din filmul „Dubla Lotte". Realizat după romanul cu același nume al scriitorului Erich Kästner filmul redă cu duioșie și căldură eforturile a două fetițe, surori gemene, de a-și împăca părinții care se despărțiseră în urmă cu ani.

Din film se desprinde cu putere ideea că numai împreună părinții pot da fericire deplină copiilor lor, pot contribui pozitiv la formarea caracterului lor.

În legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii

SPECIFIC ȘI EROI

Ion Hobana

Un merit de seamă al discuției purtate în paginile „Scînteii tineretului" îl constituie sublinierea faptului că literatura pentru copii este o parte integrantă a literaturii noastre noi, supunîndu-se acelorași legi de dezvoltare și necesitînd aceeași profundă și multilaterală cunoaștere a vieții. Această „descoperire" nu va revoluționa istoria și teoria literaturii, dar nădăjduiesc că va avea rezultate concrete. La noi specificul literaturii pentru copii mai este încă privit uneori ca un fel de obstacol pe care, dacă vrei să-l treci, trebuie să te antrenezi vreme îndelungată. Obstacolul nu există, antrenamentele îndelungate nu-și au rostul și scriitorii n-au de ce să se ferească de acest important domeniu al literaturii, care-i așteaptă — dacă se poate spune astfel — cu brațele deschise.

Ne aflăm deci, toți participanții la dezbateri, pe aceeași poziție mărturisită. Am întîlnit totuși, în unele articole, idei care ne trag înapoi, spre vechile discuții cărora credeam că li s-a pus capăt odată cu plenara Uniunii Scriitorilor din 3-6 iunie a.c. închinată literaturii noastre pentru copii. Sînt convins că nu e vorba decît de niște confuzii, pe care le semnalez nu pentru a polemiza cu orice preț, ci pentru a apăra pozițiile cîștigate în literatura noastră destinată celor mici.

În articolul „În căutarea eroului pozitiv" care ne împărtășește interesante aspecte din experiența de creație a tovarășei Gica Iuteș, există această definiție: „Contopirea organică și armonioasă a problemelor pedagogiei cu acele probleme complexe ale procesului de creație, înțelegerea acestui fenomen, deschide în fața scriitorului pentru copii un imens și fertil ogor de desțelenit. În aceasta constă, cred, specificul literaturii pentru copii". Oare nu tocmai o asemenea înțelegere a specificului a ținut departe de literatura pentru copii pe unii scriitori speriați de „dificultatea" problemelor pedagogiei?

Mă grăbesc să mă explic, pentru a nu fi învinuit de sentimente pe care nu le am față de pedagogie (și față de pedagogi). Scriitorul nu are decît de cîștigat din studierea pedagogiei și psihologiei copilului. Dar în practica creației literare nu are loc nici un fel de „contopire" a problemelor pedagogiei cu problemele procesului de creație. **Caracterul pedagogic al operei literare nu constă în** numărul și calitatea problemelor de pedagogie pe care le conține, ci în „caracterul artistic convingător al tuturor elementelor și personajelor care servesc pentru a convinge cititorul de dreptatea ideii scriitorului" (din cuvîntarea lui Lev Kassil la cel de al II-lea Congres Unional al Scriitorilor Sovietici). Valoarea pedagogică a unei cărți pentru copii este determinată deci de valoarea ei artistică — și aceasta într-un raport de directă proporționalitate. Și în această privință, literatura pentru copii urmează cu fidelitate o lege generală a literaturii.

Gica Iuteș consideră că „problemele accesibilității, reducerea vieții în complexitatea ei la un mic univers al copilului, particularitățile de vîrstă sînt probleme de tehnică și ele depind de măiestria cu care artistul reușește să oglindească într-o picătură de apă complexitatea vieții oamenilor și a realității sociale". Cred că specificul literaturii pentru copii constă de fapt tocmai în respectarea problemelor accesibilității și ale particularităților de vîrstă (năzuința romantică de a înfăptui lucruri ieșite din comun, interesul pentru cărțile vesele, cu o acțiune vie etc.). Gica Iuteș este de altă părere și concluziile discuției vor arăta care este adevărul. Dar ce caută aici „reducerea vieții în complexitatea ei la un mic univers al copilului"?

Am citit de cîteva ori pasajul respectiv, cu speranța că voi afla o luare de poziție împotriva acestei teorii propovăduite — mărturisit sau nu — de către literatura burgheză pentru copii. M-am convins însă că autoarea articolului a avut o regretabilă scăpare din vedere prilejuind strecurarea unei grave erori în rîndurile sale străbătute de dragostea pe care o poartă micilor cititori. Și dacă am socotit necesar să subliniez acest fapt, este pentru că redacțiile Editurii tineretului și publicațiilor pentru copii sînt încă năpădite de materiale care încearcă tocmai să reducă viața complexă a zilelor noastre la un mic univers botanic și zoologic, destinat să adăpostească niște copii fără identitate socială, atemporali, și aspațiali. **Nu „micul" ci „marele univers" se deschide** în fața copiilor noștri, care nu mai sînt legați la ochi în fața marilor probleme ale realității contemporane. Tendința noastră este de a oglindi în literatura pentru copii întreaga complexitate a vieții înarmîndu-i pe cititori cu cunoașterea fenomenelor care se petrec în întreaga noastră societate.

Este adevărat că această tendință s-a manifestat pînă acum cu destulă timiditate. Chiar atunci cînd scriitorii încearcă să înfățișeze aspecte ale conflictelor ascuțite din realitate, ei se feresc parcă să aducă aceste aspecte pe prim plan. Lupta de clasă se petrece undeva în afara sferei de interese a copiilor, iar dușmanul de clasă apare (atunci cînd apare) nu ca un om viu, ci ca o marionetă mișcată cu sfori vizibile.

Desigur, nu în toate cărțile noastre lupta de clasă trebuie să fie în mod obligatoriu în centrul atenției; nu toate cărțile trebuie să arate cum ajută copiii la demascarea și înlăturarea dușmanilor, așa cum face de pildă minunatul roman „Stiletul" de A. Ribacov. Dar nu putem trece cu vederea faptul că literatura noastră pentru copii seamănă în clipa de față cu o oază liniștită în care pătrund arareori ecourile unei furtuni îndepărtate. Pentru aceasta răspund, desigur și redactorii Editurii tineretului și ai publicațiilor pentru copii. Nu răspund însă în primul rînd înșiși scriitorii, pe care misiunea lor de onoare îi obligă să nu știrbească adevărul vieții? Este nefiresc ca eforturile pe care le fac școala, organizația de pionieri și familiile înaintate, pentru a educa tînăra generație în spiritul luptei împotriva a tot ceea ce se opune înfăptuirii socialismului, să nu fie puternic sprijinite de literatura pentru copii. Este nefiresc ca această veche datorie a noastră către cititori să rămînă neplătită...

Nimeni nu apără (cel puțin în teorie) dreptul la viață al „copilului model". Și totuși asemenea copii neînsuflețiți se mai nasc în paginile cărților și revistelor noastre... După părerea mea, eroul poeziei lui Ion Băieșu este un astfel de exemplu și aceasta pentru că autorul poeziei consideră cravata roșie nu ca un simbol al unui moment de cotitură petrecut în *sufletul* eroului, ci ca un fetiș apărător de ispite. Dacă ar fi fost altfel, am fi văzut în poezie frămîntarea sufletească a lui **Costea, felul în care izbutește să înfrîngă micile tentații, opunîndu-le conștiința sa** de proaspăt pionier.

Insuccesul poeziei în discuție, ca și al altor lucrări asemănătoare, provine dintr-o concepție simplistă împotriva căreia mă declar hotărît. Nu simpla posesie a simbolurilor pionierești îl transformă pe copil, ci înțelegerea țelurilor organizației de pionieri și lupta entuziastă pentru înfăptuirea acestor țeluri. Dacă nu vom oglindi acest adevăr în lucrările noastre — mai izbutite sau mai puțin izbutite artistic, după posibilitățile fiecăruia — ele nu vor convinge pe nimeni și vor crea o imagine falsă a realității. Vom deveni astfel ca „acei scriitori care nu zugrăvesc adevărul vieții, ci concepțiile lor abstracte despre modul în care trebuie să arate unii eroi, potrivit cutăror sau cutăror reguli din pedagogie" — cum bine zicea tovarășul Al. Oprea, apărînd însă pe de altă parte în mod paradoxal poezia lui Ion Băieșu.

O altă problemă asupra căreia mă voi opri pe scurt este aceea a idealizării și a eroului ideal (fără ghilimele!)

Sînt cu totul de părerea celor care, condamnînd metoda idealizării, se ridică în apărarea eroului ideal. Cred însă că în această privință trebuie să ne situăm pe o poziție nu defensivă, ci ofensivă. În literatura noastră pentru copii se simte puternic lipsa unor asemenea eroi luminoși, care să exercite o influență binefăcătoare asupra cititorilor, să-i înflăcăreze și să-i ducă înainte, spre culmi. Copiii poartă în inima lor neuitatul chip al Doncăi, căreia i-a dat viață Marcel Breslașu în minunatul său „Cîntec de leagăn al Doncăi". Este nevoie însă de cît mai multe cărți de acest fel, cărți ca „Pavlic Morozov", „Timur și băieții lui", „Strada Mezinului". În literatura noastră pentru copii este nevoie de un puternic suflu romantic, inspirat de romantismul vieții copiilor.

Este necesară o precizare. Vorbind despre eroul ideal, nu m-am referit la eroul confecționat la masa de lucru a scriitorului, după anumite calapoade prestabilite. Literaturii pentru copii — mi-aș permite să spun: literaturii în general — îi trebuiesc eroi care să constituie un ideal de urmat pentru cititori. În acest sens am folosit termenul — erou ideal.

Cea mai spinoasă problemă a discuției noastre pare a fi problema „eroului negativ copil", în care s-au exprimat diferite opinii. După părerea mea, combatanții nu se află pe poziții deosebite. Nimeni nu afirmă că în literatura pentru copii nu trebuie să existe personaje negative copii! Să punem alături aceste rînduri: „Sînt și cazuri în care elementul negativ poate predomina o bucată de vreme. În acest caz el (copilul — n. n.) poate fi considerat, strict pentru paginile cărții, un personaj cu trăsături negative, generatorul conflictului" (Tamara Pînzaru) cu acestealalte: „E firesc ca în cărțile noastre pentru copii să fie înfățișate și autentice personaje negative — copii ca Figură și Kvakin, pentru simplul motiv că altfel nu vor putea fi înfățișați nici „Timur și băieții lui" (Al. Oprea). Nu par ele desprinse de sub pana aceluiași autor? Pînă și izvorul conflictului este indicat sau subînțeles în același fel...

În paranteză, trebuie să spun că acuzația adusă de Al Oprea unor articole care ar da apă la moară teoriei „lipsei de conflict" nu este în general valabilă. Singura afirmație care ar putea fi învinuită din acest punct de vedere este cea din articolul tov. Mihail Stoian. Referindu-se la faptul că termenul de copil „negativ" i se pare impropriu, tov. Stoian scrie: „S-ar putea crede că o astfel de părere ar fundamenta teoria „lipsei de conflict". Lucrul nu e adevărat! În lumea copiilor e o atare bogăție de tipuri mai apropiate sau mai depărtate de ceea ce numim noi pozitiv, o asemenea varietate de probleme, încît teama este nejustificată". Într-adevăr, a lăsa să se înțeleagă că conflictul poate fi generat de ciocnirea între „tipuri mai apropiate sau mai depărtate de ceea ce numim noi pozitiv", înseamnă a da apă la moară teoriei „lipsei de conflict". În realitate conflictul este generat de ciocnirea între personajele pozitive și cele negative.

Întorcîndu-mă la problema „eroului negativ" copil, cred că deosebirea de păreri provine din interpretarea diferită a termenului „erou negativ". Cei care susțin că acest termen este impropriu și că poate fi folosit numai alăturîndu-l cuvîntului „matur", se gîndesc la un caracter tipic puternic, care selecționează și concentrează cele mai pregnante trăsături negative. Tamara Pînzaru o spune textual: „Eroul negativ, judecat de la caz la caz în lumina literaturii pentru cei maturi, este exponentul unor concepții retrograde, opuse concepțiilor societății noastre, dușman al realităților noastre, erou pe care societatea îl înlătură sau îl distruge". Cei care susțin termenul „erou negativ copil", îl folosesc în accepția largă de erou literar, de personaj al unei cărți.

Discuția ar putea să pară scolastică și stearpă. Aici nu-i vorba însă de terminologie ci de o problemă foarte concretă de creație: cum trebuiesc înfățișați în literatură copiii cu trăsături negative, chiar precumpănitoare la un moment dat?

Realitatea noastră oferă scriitorului aspecte complexe ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism. Articolele precedente au arătat că în unele cazuri copilul poate primi o educație contradictorie din partea elementelor care-l influențează — școala, organizația de pionieri și familia. El poate ajunge în anumite împrejurări chiar o unealtă — nu pe deplin conștientă — a dușmanului de clasă. Scriitorii pentru copii au datoria să nu închidă ochii în fața acestui fenomen ci să-l oglindească cu curaj în cărțile lor. Aici însă intervine o netă diferențiere între atitudinea față de dușmanul de clasă și copilul aflat sub influența lui. Noi nu ne punem problema educării sau reeducării dușmanului de clasă; îl înlăturăm sau îl distrugem, dacă se ridică împotriva puterii populare. Dar pentru copil trebuie să ducem o luptă înverșunată, să-l smulgem de sub influența nefastă a mediului familiar dușmănos vieții noi — atunci cînd el trăiește într-un asemenea mediu — și să-l îndreptăm pe calea muncii cinstite.

Dușmanul de clasă trebuie înfățișat astfel încît micii cititori să-l urască cu o ură dreaptă și fierbinte, ca pe ucigașii lui Pavlic Morozov. Putem noi să trezim același sentiment în inimile copiilor față de colegii lor de clasă, care manifestă apucăturile hîde ale capitalismului în spiritul căruia au fost educați de familie? Răspunsul este, desigur, nu! Vom îndrepta lovitura către mediul retrograd sau reacționar de unde provin acești copii și nu-i vom prezenta ca și cum toate căile spre însănătoșirea morală le-ar fi închise. Altfel, ar însemna să renunțăm — în această privință — la scopul educativ de bază al literaturii pentru copii.

Cred că pentru fiecare dintre noi este esențială nu polemica fără obiect, ci limpezirea problemelor care ne frămîntă, nu discuția în sine, ci roadele ei. Nădăjduiesc că roadele vor fi cele pe care le așteptăm noi și cititorii noștri, îndreptățindu-ne să putem spune cîndva ca Arcadii Petrovici Gaidar:

„Lasă ca urmașii să creadă că au trăit pe lume oameni care, din șiretenie, își ziceau scriitori pentru copii, dar care de fapt pregăteau pentru luptă o puternică Gardă Roșie".

ALO! aveți legătura cu VARȘOVIA!

★ Varșovia în aceste zile ★ *Delegații și-au anunțat participarea* ★ Infrîngînd teroarea

— Alo, București? Redacția? — Aici Varșovia.

Am să încerc ca din noianul noutăților despre Festival să vă împărtășesc cîte ceva. Cum arată Varșovia în aceste zile nu e greu de închipuit. Peste tot un furnicar de oameni, de tineri mai ales, care într-un ritm de necrezut, îmbracă în sărbătoare Varșovia, orașul care peste puțină vreme va găzdui solii tinerei generații a lumii. Flori, spații verzi, copaci tineri, parcuri, terenuri sportive, fîntîni arteziene împodobesc Varșovia, acoperind acele părți unde rănile războiului nu se vindecaseră încă. Ce imn măreț închinat vieții, păcii, tinereții! Cu mîinile lor harnice, de aur, frații noștri, tinerii polonezi ridică construcții, amenajează clădirile necesare găzduirii oaspeților de peste hotare. A fost terminată construcția celor trei mici orășele situate în diferite cartiere, care vor adăposti mii de delegați la Festival. În orășelul din raionul Grochow de pildă, a fost terminată amenajarea a 45 de clădiri. A fost terminată de asemenea centrala telefonică și în curînd vor fi instalate și cele 600 de corturi. Cel mai mare orășel pentru delegații la Festival se află în raionul Rakowiec. Aici au fost construite peste 100 de clădiri în afară de cele cîteva zeci de barăci. Și în alte raioane ale capitalei se lucrează cu însuflețire pentru o bună și confortabilă găzduire a tinerilor delegați.

Venind la Varșovia, în timpul Festivalului solii tinerilor de pretutindeni vor putea admira cu ochii lor hărnicia, dragostea de viață, de pace a gazdelor. Ei vor deveni mai hotărîți, mai uniți în lupta pentru triumful ideilor Festivalului.

Nu ne mai despart de tradiționala întîlnire a tineretului lumii decît cîteva săptămîni. Pregătirile febrile care au loc pretutindeni, veștile pe care le aflu zilnic oglindesc dorința vie a tineretului de pretutindeni de a contribui la reușita Festivalului.

...La Comitetul Internațional de Pregătire a Festivalului. Deschid ușa cancelariei. Tovarășa Rozsa Piroșka conducătoarea cancelariei mă întîmpină cu un surîs plin de bunăvoință.

— Doriți ceva vești pentru București?

Știa pentru ce venisem.

— Da, desigur, i-am răspuns.

— Bine, luați loc.

După puțină vreme Rozsa Piroșka se prezintă cu un maldăr de scrisori, de telegrame etc. Am început să le răsfoiesc, să le citesc. Aflu că în multe țări pregătirile pentru Festival au culminat cu organizarea unor festivaluri locale, regionale, naționale. Astfel, la Bombay, în India, a avut loc un festival al tineretului care a durat cinci zile. O scrisoare din Franța descrie mai pe larg festivalul regional care s-a desfășurat în departamentul Bouches du Rhone. La acest festival au participat peste 200 echipe culturale și sportive care s-au produs în 12 centre diferite ale departamentului.

Foarte interesantă este vestea cu privire la întîlnirea de la Amsterdam între reprezentanți ai tineretului din Germania occidentală și Olanda. La adunare a luat cuvîntul cunoscutul tînăr luptător pentru pace din Olanda, Piet Van Staveren care a declarat că „lupta comună a tineretului german și olandez, împreună cu a tineretului din întreaga lume, este capabilă să zădărnicească planurile reînvierii militarismului german". Totodată Piet Van Staveren a vorbit tinerilor germani despre lupta desfășurată de tineretul olandez împotriva războaielor colonialiste care amenințau poporul indonezian. Bark Schmidt secretar al Uniunii Tineretului Olandez, adresîndu-se tineretului german, a declarat: „În orice împrejurare vom lupta alături de voi și vom sprijini acțiunile voastre îndreptate împotriva reînvierii militarismului german, în vederea creării unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace". La rîndul său șeful delegației tineretului german a vorbit despre lupta tineretului din Germania occidentală împotriva militarizării Germaniei occidentale.

Asemenea întîlniri între tineri din diverse țări în cinstea festivalului contribuie la întărirea prieteniei tineretului în lupta pentru pacea și securitatea internațională.

Numeroase telegrame, scrisori, anunță de acum participarea tinerilor la Festival. Astfel tineretul chilian va fi reprezentat la Festival de o delegație alcătuită din 200 de tineri și tinere din partea organizațiilor muncitorești, studențești, sportive și obștești din țară. Tineretul Austriei va trimite la Festival 1000 de delegați. Pe lîngă aceasta răspunzînd unei invitații a tineretului polonez, la Varșovia vor sosi 200 de sportivi austrieci. Din Olanda, comunică comitetul olandez pentru pregătirea Festivalului, vor participa 700 de tineri și tinere. O delegație numeroasă va trimite tineretul italian. Ea numără aproximativ 2000 de delegați și va cuprinde numeroși artiști, scriitori și cineaști. Tineretul englez care va fi reprezentat la Varșovia de un număr de 1000 de delegați pregătește un bogat program artistic. Unul dintre cele mai interesante numere ale programului tineretului englez care va fi prezentat la Varșovia îl va constitui o operă compusă special pentru Festival de cunoscutul dramaturg, actor și cîntăreț Evan McCollx, operă consacrată prieteniei între popoare. Delegația engleză va prezenta de asemenea la Festival balada „Cerșetorii veseli" de poetul scoțian Robert Burns, care va fi interpretată de corul tinerilor din Glasgow precum și piesa lui Shakespeare „Hamlet".

O scrisoare din îndepărtata Coree ne aduce la cunoștință că în cinstea marii sărbători a tineretului, poetul coreean Hon Sun Cer a scris versurile patriotice „Glasul Coreei", scriitorul Se Man Ir — schița „În îmbrățișarea patriei", compozitorul Mun Ghen Ok — cantata „Cîntecul păcii". Tinerii coreeni vor prezenta de asemenea la Festival o expoziție de tablouri, pancarte și fotografii ilustrînd eroismul în muncă al tinerei generații din R.P.D. Coreeană.

Din unele scrisori și vești telegrafice am putut afla greutățile pe care le întîmpină tinerii în pregătirea Festivalului. Cu multă revoltă am citit rîndurile care anunțau că într-o librărie din Buenos Aires unde s-au pregătit insigne pentru acțiunea de colectare de bani în vederea acoperirii cheltuielilor de călătorie a delegației argentiniene la Festival, au fost arestați doi membri ai comitetului de pregătire — Fortunato Peluzincasier și Iacobo Tothat. Cu cîteva săptămîni înainte de această acțiune fuseseră arestați alți doi membri ai comitetului local din Buenos Aires. Unul dintre ei, Hugo Grifoi, a participat și la Festivalul de la București. Și în Spania franchistă autoritățile caută să înăbușe glasul tineretului organizat. În pofida tuturor samavolniciilor tinerii iubitori de pace găsesc forțele necesare pentru a-și manifesta aspirațiile către o viață mai bună, către pace. În perioada de pregătire a Festivalului în Spania a apărut o publicație „Emulacion Juvenil" editată special pentru popularizarea Festivalului. În cinstea Festivalului tinerii patrioți spanioli și-au intensificat acțiunile în sprijinul luptei pentru pace.

Citesc o interesantă scrisoare din care aflu că un tînăr din Madrid a strîns zeci de semnături pe Apelul Păcii, iar un alt tînăr din Barcelona care s-a evidențiat în această acțiune a spus: „Am umplut aproape o listă de semnături; acum am dat-o unui prieten care o va completa cu semnătura tovarășilor săi cu care lucrează". Într-o țară ca Spania franchistă, plină de semnificație e acțiunea tinerilor patrioți care au organizat un concurs special de confecționare a darurilor pentru Festival. Aceste daruri sînt lucrate nu numai în fabrici, la țară, ci și în închisori unde continuă să se afle cei mai buni tineri ai Spaniei, luptători pentru pace și independență. Astfel, la Festivalul de la Varșovia delegația spaniolă va aduce cu ea un covor lucrat de tinerii aflați în închisoarea Santander. Acest covor va fi dăruit în semn de prețuire și dragoste delegației tineretului din Uniunea Sovietică.

Desigur că e greu în cîteva pagini să redai amploarea pe care au luat-o pregătirile pentru Festival. Ceea ce am putut spune în rîndurile de mai sus reprezintă numai un strop din oceanul de picături care arată felul în care tineretul lumii întîmpină cel de al 5-lea Festival. Acest strop din marea bucurie și entuziasmul de pretutindeni arată dragostea cu care tineretul lumii așteaptă ziua solemnă cînd pe stadionul central din Varșovia, în sunetele trompetelor și uralelor va fi declarată deschisă marea sărbătoare a păcii și prieteniei.

VIRGIL IOANID

Congresul Național al Federației Tineretului Socialist Italian a luat sfîrșit

La Perruggia s-a încheiat Congresul Național al Federației Tineretului Socialist Italian. Din partea Federației Tineretului Comunist Italian, Congresul a fost salutat de Enrico Berlinguer, secretar general al Federației. El a subliniat importanța uriașă a colaborării tineretului comunist și socialist în lupta pentru reforme sociale, democratizarea țării și încetarea politicii de discriminare.

Ultimul care a luat cuvîntul la discuții a fost Emmo Egoli, secretarul Federației tineretului socialist italian. El a subliniat părerea unanimă a participanților la Congres în ceea ce privește necesitatea luptei pentru un nou curs politic. El a subliniat de asemenea importanța unității de acțiune cu tineretul comunist.

Noul guvern italian

ROMA 6 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, Antonio Segni, care a acceptat să formeze noul guvern, a prezentat la 6 iulie președintelui Republicii Italiene, Giovanni Gronchi, lista noului guvern italian.

Noul guvern italian este compus din:

Președintele Consiliului de Miniștri: Antonio Segni (democrat-creștin), vicepreședintele Consiliului de Miniștri și ministru fără portofoliu: Giuseppe Saragat (social-democrat). La ministerul afacerilor externe a fost numit Gaetano Martino (liberal), la ministerul agriculturii: Emilio Colombo (democrat-creștin), la ministerul bugetului: Ezio Vanoni (democrat-creștin), la ministerul comerțului exterior: Bernardo Matarella (democrat-creștin), la ministerul apărării: Paolo Emilio Taviani (democrat-creștin), la ministerul de finanțe: Giulio Andreotti (democrat-creștin), la ministerul justiției: Giovanni Moro (democrat-creștin), la ministerul afacerilor interne: Fernando Tambroni (democrat-creștin) etc.

Agenția France Presse subliniază că componența noului guvern „nu se deosebește prea mult de cea a guvernului care l-a precedat".

Noul guvern va trebui să se prezinte în fața Camerei deputaților la 12 iulie, pentru a primi votul de investitură.

Sosirea delegației guvernamentale a R.P. Polone la Berlin

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 5 iulie a sosit la Berlin o delegație guvernamentală a Republicii Populare Polone pentru a participa la festivitățile prilejuite de cea de a 5-a aniversare a semnării tratatului cu privire la frontiera de stat germano-polonă.

Delegația, condusă de Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și președintele Comitetului pe întreaga Polonie al Frontului Național, este alcătuită din S. Jedrychowski, vice-președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, A. Rapacki, ministrul Învățămîntului superior, S. Kulczynski, vice-președinte al Seimului Republicii Populare Polone și alții.

Pe aeroport, Boleslaw Bierut, conducătorul delegației guvernamentale a R. P. Polone, a rostit o scurtă cuvîntare.

A doua sesiune a Comisiei sovieto-chineze

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Cea de-a doua sesiune a Comisiei sovieto-chineze pentru colaborarea tehnico-științifică și-a încheiat zilele acestea lucrările care au avut loc la Pekin.

La sesiune au fost discutate problemele colaborării tehnico-științifice între cele două țări și a fost aprobat un protocol care stabilește obligațiile reciproce ale părților în ce privește acordarea de ajutor tehnic în diferite ramuri ale economiei naționale.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere prietenească.

Închiderea sesiunii Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei

BELGRAD 6 (Agerpres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 5 iulie au avut loc ședințe separate ale Vecei Federative și Vecei producătorilor ale Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei. La ședință a fost aprobat proiectul de lege cu privire la competența comitetelor populare, comunelor și raioanelor precum și proiectul de lege cu privire la burse.

Președintele Scupșcinei, Moshe Pijade, a comunicat deputaților că secretarul de stat pentru afacerile externe, Cocea Popovici, fiind ocupat cu probleme de stat după reîntoarcerea din San Francisco și trebuind să plece din Belgrad pentru a lua parte la tratativele cu primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, nu a avut posibilitatea să prezinte raportul privitor la politica externă a Iugoslaviei.

Cu aceasta s-a încheiat sesiunea Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei.

La New-York 36 grade, la Santiago zăpadă

NEW YORK 6 (Agerpres). — De cîteva zile, asupra regiunii de est a Statelor Unite s-a abătut o căldură caniculară. Marți după amiază, temperatura înregistrată la New York a fost de 36 de grade. O persoană a murit din cauza insolației.

În Chile este în prezent iarnă. În orașul Santiago și împrejurimile lui a căzut cea mai mare cantitate de zăpadă din ultimii 20 de ani. În ultimele două zile, cel puțin trei persoane au murit din cauza frigului. Timpul prost a afectat transporturile aeriene într-o perioadă în care transporturile pe căile ferate au încetat aproape cu desăvîrșire din cauza grevei feroviarilor.

Sesiunea Academiei de Științe a U.R.S.S. a luat sfîrșit

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie sesiunea Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrată problemelor tehnice și științifice ale folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și-a încheiat lucrările. Sesiunea a constituit un important eveniment în viața științifică și obștească a țării. Ea a arătat marea amploare a cercetărilor care se desfășoară în U.R.S.S. în vederea folosirii pe toate căile a energiei eliberate a atomului pentru binele omului, pentru descoperirea tainelor naturii și a bogățiilor subsolului, pentru dezvoltarea energeticii, perfecționarea tehnologiei producției, sporirea producției la hectar a culturilor agricole.

La sesiune au fost prezentate peste 70 de referate ale oamenilor de știință din diferite ramuri ale științei — fizicieni, chimiști, tehnicieni, biologi. Referatele au ilustrat grăitor eforturile rodnice ale oamenilor de știință sovietici.

Cu un deosebit interes a fost urmărită sesiunea secției de științe fizico-matematice a Academiei de Științe a U.R.S.S., în cadrul căreia oamenii de știință sovietici au făcut comunicări asupra noilor cercetări în domeniul fizicii nucleare, au analizat amănunțit metodele de construire a pilelor atomice pentru scopuri energetice și de perfecționarea lor.

Conferința internațională de la Geneva pentru problemele învățămîntului public

GENEVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 iulie s-a deschis la Geneva cea de a 18-a conferință internațională pentru problemele învățămîntului public, convocată de Organizația Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii (U.N.E.S.C.O.) și de biroul internațional pentru problemele educației.

La lucrările conferinței, care vor dura pînă la 12 iulie, participă reprezentanți a 57 de țări printre care U.R.S.S., R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Romînia și Ungaria.

Problema principală inclusă pe ordinea de zi a conferinței este finanțarea învățămîntului în diferite țări.

Provocările ciankaișiste primesc riposta cuvenită

FRONTUL FUȚZIAN 6 (Agerpres). — China Nouă transmite: În după amiaza zilei de 4 iulie avioanele armatei populare chineze de eliberare de pe coasta Futzian au respins atacul a patru avioane cu reacție ciankaișiste de tip „F-84" livrate de Statele Unite. Unul din avioane a fost serios avariat.

La ora patru după amiază, cele patru avioane ciankaișiste de tip „F-84" care efectuau un raid agresiv au fost interceptate de avioanele de patrulare ale aviației armatei populare chineze de eliberare la sud-est de localitatea Siapu, provincia Futzian. Un avion cu reacție de tip „F-84" a fost greu lovit deasupra insulei Sivng și a fost nevoit să fugă spre sud-est, lăsînd în urma sa o dîră de fum.

Toate avioanele chineze s-au reîntors intacte la baza lor.

Scurte știri

● La 5 iulie 1955, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a anunțat printr-o notă ambasadele S.U.A., Marii Britanii, Franței și Austriei că instrumentele de ratificare sovietice a Tratatului de stat cu privire la restabilirea Austriei independente și democrate, semnat la Viena la 15 mai 1955 și ratificat de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., în conformitate cu articolul 38 al Tratatului de stat, au fost predate spre păstrare arhivei guvernului U.R.S.S.

● La 6 iulie, pe insula Brioni au avut loc tratative iugoslavo-indiene. Din partea iugoslavă, în afara președintelui Tito, la tratative au participat E. Kardelj, K. Popovici, ambasadorul Iugoslaviei în India, B. Crnobrnja, și alții.

● Guvernul R.D. Vietnam a emis un decret prin care se garantează libertatea credinței religioase. Decretul, ratificat de președintele Ho Și Min la 14 iunie, prevede că fiecare cetățean vietnamez este liber să adere la orice credință religioasă, iar clerul are dreptul de a oficia servicii religioase.

● Agenția France Presse anunță că Gaston Monnerville a fost reales președinte al Consiliului Republicii (senatul francez) cu majoritate absolută de voturi.

● Potrivit unei știri transmise de postul de radio Saigon, la 4 iulie a fost deschisă campania electorală în regatul Cambodgia. Alegerile urmează să aibă loc la 11 septembrie a.c.

● La 5 iulie s-a deschis la Geneva cea de-a 20-a sesiune a Consiliului economic și social al Organizației Națiunilor Unite.

● La 5 iulie delegația agricolă sovietică în frunte cu P.S. Kuciumov, locțiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., a vizitat orașul Nottingham (Anglia) și expoziția agricolă a anului 1955. Membrii delegației au studiat exponatele, acordînd o deosebită atenție sectoarelor mecanizării agriculturii și creșterii animalelor.

● În Chile continuă greva declarată la 1 iulie de peste 40.000 de salariați publici. Transporturile feroviare și cu autobuze și serviciile telegrafice și poștale sînt paralizate.

● La 6 iulie au început la Bangkok lucrările conferinței consilierilor militari ai blocului S.E.A.T.O. Agenția United Press relatează că la această conferință, care va dura trei zile, iau parte 50 de experți militari ai țărilor participante la blocul agresiv al Asiei de sud-est.

● Agenția Associated Press anunță că organizația Gehlen, „cea mai mare organizație de spionaj a Germaniei occidentale, cu mii de agenți pe statele de plată", care pînă în prezent se afla sub controlul direct al S.U.A., va fi preluată de guvernul vest-german și pusă direct sub conducerea acestuia.

● Primul ministru al Angliei, Anthony Eden, într-o declarație făcută în Camera Comunelor la 5 iulie a arătat că recentele greve ale docherilor și minerilor au însemnat o pierdere de aproape 2.000.000 de zile muncă. El a menționat că este imposibil să se evalueze pierderile totale cauzate de grevele din ultima vreme.

Conferința președintelui Eisenhower

WASHINGTON 6 (Agerpres). — TASS transmite: — La 6 iulie a avut loc o conferință a președintelui Eisenhower. Referindu-se la apropiata conferință de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri, președintele a spus că Statele Unite vin la această conferință situîndu-se pe o poziție conciliatoare și prietenească și că nu intenționează să respingă ceva din cauza unei idei preconcepute sau a agresivității.

Vorbind despre problemele dezarmării, Eisenhower a arătat că problema principală o constituie controlul și inspecția. Pentru Statele Unite problema constă în felul inspecției pe care sînt gata să o accepte.

Eisenhower a declarat că guvernul american studiază foarte serios această problemă și speră să găsească un răspuns la ea.

Eisenhower a arătat că obținerea unor rezultate reale în domeniul dezarmării depinde de realizarea încrederii internaționale. El a spus că în momentul de față țelul Statelor Unite este „găsirea unor mijloace intermediare pentru instaurarea încrederii între națiuni ca bază pentru o pace permanentă".

Președintele S.U.A. a declarat că, după părerea lui, conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice care se va deschide la 8 august la Geneva „va fi foarte importantă".

Doi piloți turci au cerut azil politic autorităților bulgare

SOFIA 6 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 3 iunie a.c. un avion bimotor turc a violat spațiul aerian al Republicii Populare Bulgaria și a semnalizat că dorește să aterizeze pe teritoriul bulgar. Avionul a aterizat pe un aeroport din apropierea orașului Stalin. Piloții turci Fevzi Ahmed Giokdenis și Sadik Suleiman Songun au cerut autorităților bulgare să li se acorde azil politic. Cei doi piloți turci erau angajați la o societate de aviație particulară din orașul Brusa. Autoritățile bulgare le-au acordat azil politic.

La 22 iunie a.c., legația turcă din Sofia a adresat Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Bulgaria cererea de a restitui avionul Turciei. Guvernul bulgar a satisfăcut această cerere și a dispus să se acorde vize de intrare în R.P. Bulgaria la doi piloți turci care vor pilota avionul în Turcia.

SPECTACOLE

CULTURA FIZICA și sport

Concursurile Sportive ale Tineretului

Ne pregătim pentru etapa a II-a

Zilele trecute un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarășul Valeriu Nicolae — președinte al comisiei de organizare a Concursurilor Sportive ale Tineretului din regiunea Constanța, privitoare la măsurile ce se iau în această regiune pentru buna organizare și desfășurare a întrecerilor etapei a II-a.

Redăm mai jos relatările tovarășului Valeriu Nicolae:

Pentru că ne aflăm aproape de sfîrșitul etapei I a întrecerilor sportive în cinstea Festivalului, putem face un bilanț — e drept încă nu definitiv — al felului în care s-au desfășurat. Acest bilanț este pozitiv. De unde pînă nu de mult în regiunea Constanța nu se putea vorbi de o activitate sportivă pe scară mai largă, iată că Concursurile Sportive ale Tineretului — competiție care cinstește marea sărbătoare a tineretului lumii — Festivalul — au atras în întrecerile din cadrul etapei I, pînă-n prezent, peste 23.700 de tineri.

Tinerii se pregătesc acum cu multă însuflețire pentru a participa la cea de a doua etapă, care începe la 15 iulie.

Membrii comisiei regionale și raionale au stabilit împreună centrele de comune unde vor avea loc întrecerile etapei a II-a, astfel că în fiecare raion există 4 sau 5 centre.

Odată stabilite, în centrele de comune cum ar fi de pildă Babadag, Cobadin Basarabi etc. s-a dus o muncă susținută pentru popularizarea etapei a doua, a probelor din cadrul acestei etape. S-au confecționat afișe, fotomontaje în care sînt popularizate rezultatele realizate de sportivi în prima etapă, sau scris lozinci mobilizatoare etc. Pavoazarea și înfrumusețarea bazelor sportive, au făcut ca încă de pe acum, mii de sportivi din regiunea noastră să-și manifeste nerăbdarea pentru a se întrece în cea de a doua etapă. În această direcție raionul Medgidia este fruntaș pe regiune. Dealtfel, în acest raion, au fost mobilizați cel mai mare număr de tineri. Peste 8600 de sportivi s-au întrecut în cadrul primei etape. Dintre aceștia 2292 la atletism, 2181 la tir, 1816 la întrecerile de șah, 812 la fotbal și 491 la volei etc. Numărul fetelor care au participat la întrecerile sportive a ajuns la 1010. Succese însemnate au obținut și tinerii sportivi din Cernavodă, Cobadin, Babadag etc.

Întrecerile sportivilor din cadrul etapei a doua a Concursurilor Sportive ale Tineretului se vor disputa fără-ndoială cu și mai multă ardoare. Pregătirile tinerilor din regiunea noastră ne confirmă acest lucru. Pentru o cît mai bună desfășurare a întrecerilor, comisia regională a chemat pe sportivii din regiune să-și amenajeze — acolo unde nu există încă — noi baze sportive. Tinerii au răspuns de îndată pornind o muncă entuziastă pentru amenajarea și construirea de noi baze.

Astfel, tinerii de la G.A.S. Cobadin și-au construit de curînd un frumos bazin de înot, reglementar ca dimensiuni, betonat. Tinerii înotători de aici și-au văzut realizată una dintre vechile lor dorințe.

Nici tinerii de la Basarabi nu s-au lăsat mai prejos. La chemarea comisiei regionale, ei și-au amenajat o cursă cu obstacole G.M.A., gropi pentru sărituri, un teren de volei și unul de baschet. Toate acestea dovedesc intensa preocupare atît a comisiei regionale de organizare a Concursurilor Sportive ale Tineretului cît și a tinerilor sportivi din regiunea Constanța, pentru dezvoltarea neîncetată a culturii fizice și a sportului în regiunea noastră.

● Participînd la Concursurile Sportive ale Tineretului, în regiunea Constanța, peste 1800 de tineri au devenit aspiranți ai complexului G.M.A., iar 675 au și obținut insigna. Această competiție a dus efectiv la întărirea colectivelor sportive. Pînă acum au devenit membri ai colectivelor sportive 1260 tineri.

● Întrecerile din cadrul etapei I-a a concursurilor sportive ale tineretului s-au desfășurat cu succes în comunele Tîrgușor, Peștera, Nisipari și Medgidia. Participanții au avut astfel posibilitatea de a obține rezultate valoroase. Astfel tînărul Cerna Gheorghe de la G.A.S. Castelu a aruncat grenada la 68 m., iar Alexandru Ion din comuna Peștera a obținut un rezultat bun la aruncarea greutății: 12 m.

Oaspeții noștri: baschetbaliștii din Oxford

De duminică dimineața Capitala noastră găzduiește noi oaspeți: echipa de baschet a Universității din Oxford (Anglia). După cum se știe echipa studenților englezi susține mai multe întîlniri de baschet în compania cîtorva echipe studențești din Capitală. Prima întîlnire a avut loc luni și s-a terminat cu victoria echipei Știința I.C.F.

Dar studenții englezi nu și-au limitat activitatea numai la cea sportivă. El vizitează Capitala noastră, dornici să cunoască viața studenților noștri. Astfel, ieri studenții Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București i-au primit cu bucurie în mijlocul lor pe studenții din Oxford. Aceștia au avut posibilitatea să viziteze cîteva din laboratoarele institutului, săli de curs, cîmpurile experimentale, atelierele mecanice, sectorul viticol al institutului și unul din căminele studențești. Au vizionat apoi un scurt film documentar, lucrat în laboratorul Institutului, despre viața studențească din institut. Membri ai corpului didactic al institutului au răspuns la nenumăratele întrebări puse de studenții din Oxford, întrebări care au cuprins multe probleme dat fiind preocupările diferite ale oaspeților. Studenții din Oxford au mulțumit pentru primirea ce li s-a făcut în cursul căreia li s-a dat posibilitatea să viziteze tot ceea ce au dorit să cunoască.

NOI RECORDURI ALE R. P. R. LA TIR

La poligonul de la Tunari a început miercuri dimineața întîlnirea internațională de tir dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R.P. Ungare. Înainte de începerea competiției sportivii maghiari au fost salutați de S. Barany, din partea C.C.F.S. În numele sportivilor oaspeți a răspuns Gyula Berjeny, conducătorul delegației.

În primele întreceri ale întîlnirii trăgătorii romîni au arătat o formă excelentă stabilind 5 noi recorduri ale țării în proba de armă liberă calibru redus 3×40 focuri. Cu mare succes a concurat la această probă maestrul sportului din R.P.R. H. Herșcovici, clasat pe primul loc la pozițiile în genunchi și în picioare precum și la totalul celor 3 poziții. Astfel, la poziția în picioare, trăgătorul nostru a marcat 383 puncte, performanță ce constituie un nou record al R.P.R. fiind în același timp superioară cu 1 punct actualului record mondial. Un nou record al R.P.R. a stabilit H. Herșcovici la totalul celor 3 poziții cu 1168 puncte, urmat de I. Sîrbu (R.P.R.) cu 1161 puncte și N. Cojocaru (R.P.R.) cu 1160 puncte. La pozițiile culcat și genunchi victoriile au revenit respectiv lui I. Sîrbu (R.P.R.) cu 398 puncte și 28 muște și H. Herșcovici (R.P.R.) cu 389 puncte. Celelalte 3 noi recorduri ale țării au fost stabilite pe echipe la pozițiile culcat, picioare și la totalul celor 3 poziții.

În prima manșă a probei de pistol viteză conduce Zoltan Deak (R.P.R.) cu 292 puncte (30 siluete lovite) iar în prima manșă a probei de talere pe primul loc se află trăgătorul maghiar Iosef Vary cu 94 de talere din 100 posibile.

(Agerpres)

Categorica victorie a șahiștilor sovietici

MOSCOVA 6 (Agerpres) — TASS transmite:

Meciul de șah dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și S.U.A. a luat sfîrșit la 6 iulie, odată cu disputarea ultimelor partide întrerupte. În aceste partide s-au înregistrat următoarele rezultate: Kotov a cîștigat la Kevitz, Petrosian la Pavey, Keres la R. Byrne și D. Byrne la Gheller. Partidele Kashdan—Taimanov și Evans—Bronstein s-au terminat remiză.

Astfel, meciul de șah U.R.S.S. — S.U.A s-a terminat cu o victorie strălucită a șahiștilor sovietici care au învins cu scorul de 25—7. În decursul meciului, cele mai bune rezultate le-au obținut marii maeștri sovietici V. Smislov, T. Petrosian și A. Kotov, care au cîștigat toate cele 4 partide susținute la mesele lor.

Întîlnirea internațională dintre șahiștii sovietici și cei americani s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, fiind urmărită cu mare interes.

PE SCURT

● La 5 iulie s-a încheiat la Praga prima Spartachiadă națională a R. Cehoslovace consacrată celei de-a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către armata sovietică de sub jugul cotropitorilor fasciști. Stadionul Strahov a reunit în timpul demonstrației 250.000 de spectatori printre care numeroși oaspeți din Austria, Franța, Canada, Germania occidentală, Argentina, Brazilia și alte țări.

● Sîmbătă și duminică se va desfășura pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia întîlnirea internațională de atletism dintre echipele selecționate de juniori ale R.P.R. și R.P. Bulgaria. În vederea acestui concurs, miercuri dimineața a părăsit Capitala, plecînd cu avionul la Sofia lotul de atletism al R.P.R. Din rîndul atleților noștri care au făcut deplasarea fac parte Iolanda Balaș, Ioana Luță, Ana Roth, Dan Rizescu, Virgil Manolescu, Iuliu Iordan și alții.

● În Editura de Stat pentru literatura sportivă din U.R.S.S. a apărut broșura „Sportul în Iugoslavia" editată într-un tiraj de 50.000 exemplare.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60 10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52